ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι | ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι

Ἐτησία Σελ. 10 | Ἐτησία Σελ. 12

Ἑξάμηνος » 5 | Ἑξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου χρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 594

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 29ῃ Μαΐου 1918.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ

Σημαίνει ὁ Θεός, σημαίνει ἡ γῆ, σημαίνουν τὰ ἐπουράνια,
Σημαίνει κι' ἡ Ἁγιὰ Σοφιὰ τὸ μέγα Μοναστῆρι,
Πᾶνε χριαπέσεις καλογεῖς καὶ χίλιους καλογήρους,
Καὶ τετρακόσια σήμαντρα κι' ἑξήντα δυὸ καμπάνες
Κάθε καμπάνα καὶ παπᾶ, κάθε παπᾶς καὶ διάκο,
Νὰ μποῦνε στὸ χερουβικό, νὰ βγῇ ὁ «βασιλέας»
Ψέλνει ζερβιὰ ὁ Βασιλεύς, δεξιὰ ὁ Πατριάρχης,
Κι' ἀπάνω στὸ Χερουβικό, πῶβγαιν' ὁ «βασιλέας»
Περιστερὰ κατέβηκεν ἀπὸ τὰ μεσουράνια,
Καὶ λέει μ' ἀνθρώπινη φωνή, ὰν ἀπ' ἀγγέλου στόμα
—«Πάψτε, ψαλτάδες τοὺς ψαλμούς, κι' ἂς χαμηλώσουν τὰ «Ἅγια» !
«Παπάδες βγάλτε τὰ ἱερά, καὶ διάκοι ξεντυθῆτε,
«Καὶ σβήσετ' ὅλα τὰ κηριὰ καὶ τὸ καντήλια ὅλα,
«Γιατ' εἶνε θέλημα Θεοῦ ἡ Πόλη νὰ τουρκέψῃ !
«Σταῖλτε κι' ἀμέσως στὴ Φραγκιὰ νἀμποῦν τρία καράβια,
«Τῶνα νὰ πάρῃ τὸ Σταυρὸ καὶ τ' ἄλλο τὸ Βαγγέλιο,
«Τὸ τρίτο τὸ τρανότερο τὴν Ἅγια Τράπεζά μας
. . . . . .
Ἔπαψε εὐτὺς ἡ λειτουργιά, σωπᾶσαν οἱ ψαλτάδες
Ἡ Ἐκκλησιὰ ἀναστέναξε, βηχήθηκαν τὰ καντήλια,
Τὰ εἰκόνες ἔρχισαν νὰ κλαῖν, νὰ χύνουν μαῦρα δάκρυα,
Κι' ὁ Βασιλιᾶς μετάλοβε μὲ τὰ φουσᾶτά του ὅλα
Καὶ σ' ἄλογό του ρίχτηκε καὶ πάει νὰ πολεμήσῃ
Λέγοντας στὴν Παναγιὰ καὶ στοὺς Ἁγίους ὅλους
«Σώπασε Κυρὰ Δέσποινα καὶ σεῖς Ἅγιοι μὴ κλαῖτε,
«Πάλι μὲ χρόνους μὲ καιρούς, πάλι δικά μας Θὰ εἶναι».
. . . . . .

Ἀπὸ τοῦ βάθους τεσσάρων καὶ ἡμίσεος περίπου αἰώνων τορώτερον καὶ βαρύτερον ἠχεῖ τῆς πολυθρυλήτου Ἀλώσεως ὁ θρῆνος εἰς τὰ ὦτα τῶν Πανελλήνων σήμερον καὶ διασείει βαθύτερον πᾶσαν Ἑλληνικὴν ψυχὴν συνεχομένην ὑπὸ μελαγχολίας καὶ ὑλίψεως διὰ τὴν κατατρύχουσαν τὸν Ἑλληνισμὸν κακοδαιμονίαν καὶ ταλαιπωρίαν ὑπὸ συνθήκας παραπλησίας πρὸς ἐκείνας αἵτινες προηγήθησαν τοῦ κοσμοϊστορικοῦ συμβεβηκότος.

Ὁ θρηνῳδὸς ἀναμετρεῖ τὴν κοσμοϊστορικὴν σημαιοφορίαν τῆς Ἁλώσεως φανταζόμενος αὐτὴν σημαινομένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ τῆς γῆς, ὑπὸ τῶν ἐπουρανίων ὧς ποτε ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη καὶ ἡ γῆ ἐκ θεμελίων ἐσείσθη καὶ τάφοι ἠνεῴγησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν ἐπὶ τῷ σταυρικῷ τοῦ Θεανθρώπου θανάτῳ, καὶ ὁ θρηνῳδὸς διηρμήνευσε πιστῶς τὴν ἐθνικὴν ἀντίληψιν καὶ τὴν ἐθνικὴν ὀδύνην διὰ τὴν μεγάλην καὶ ἀνυπολόγιστον συμφοράν. Ὁ Ἀνατολικὸς χριστιανικὸς κόσμος ὅλος καὶ ἰδίᾳ ὁ Ἑλληνικὸς κατεπλάγη καὶ ἠλγησε βαθύτατα ἐπὶ τῇ πτώσει τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ καθιέρωσεν ὡς ἀποφράδα τὴν ἡμέραν τῆς Ἁλώσεως πρὸς ἀκοίμητον ὑπόμνησιν εἰς πάσας τὰς ἐπερχομένας γενεὰς διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς.

Ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς τῆς ἀχαρίστου Δύσεως καὶ ὁ φθόνος καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια τῶν ἀπὸ ταύτης τυχοδιωκτῶν ἀφοῦ ὑπέσκαψαν καὶ ὑπενόμευσαν τὸν ἀπροσμάχητον τοῦτον προμαχῶνα τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὅτε ἀνετράπη οὗτος ὑπὸ βαρβάρων ὁρδῶν μετὰ μοχθηρίας σατανικῆς ἐπεχείρησαν ὅπως διαβάλωσι τὸ μέγιστον καὶ ὕψιστον ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ μειώσωσι τὴν κοσμοϊστορικὴν σημασίαν τῆς πτώσεως αὐτῆς.

Ὑπῆρξαν δυστυχῶς καὶ Ἕλληνες ἠμιμαθεῖς καὶ ἰδίᾳ φραγκομαθεῖς τὸ ψεῦδος καὶ τὴν συκοφαντίαν τῆς Δύσεως κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας ἐμπεποτισμένοι, οἵτινες καὶ ἐπεχείρησαν νὰ ἐμβάλωσιν εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν τὴν περιφρόνησιν καὶ τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὴν ὑπερχιλιετῆ ἱστορίαν τῆς πρώτης χριστιανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ μετ' αὐτῶν τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν νάρκην.

Εὐτυχῶς, ὅμως, τὸ ἔθνος ὅλον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ του, ἐν τῇ συνειδήσει του καὶ διὰ τῶν ἀειζώων ἐθνικῶν παραδόσεων διετήρησε τὴν ἀνάμνησιν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς λαμπρότητος τῆς αὐτοκρατορίας ἐκείνης καὶ περιέθαλπεν ἀκοίμητον καὶ ἀναλλοίωτον τὴν πίστιν ἐπὶ τὴν προσεχῆ ἀνάστασιν αὐτῆς.

Ἀήττητος ὅμως καὶ ἀδιάπτωτος παρέμεινεν ἡ ἐθνικὴ πίστις ἥτις ἔσωσε τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπὸ τῶν μεγίστων συμφορῶν καὶ σώζει αὐτὸν καὶ σήμερον ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἡμερῶν ὡς διέρχεται τὸ ἔθνος.

Ἡ Ἑλληνικὴ καὶ χριστιανικὴ αὐτοκρατορία τῶν Κωνσταντίνων δὲν ἐγένετο τυχαῖον δημιούργημα μεγαλεπηβόλων κατακτητῶν ἀλλὰ ἔργον αὐτῆς τῆς Θείας Προνοίας ὡς διδάσκει ἡ ὅλη ἱστορικὴ ἐξέλιξις αὐτῆς.

Λύο ὑπερφυεῖς δυνάμεις πνευματικαὶ καὶ ἠθικαί, ὁ χριστιανισμὸς καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ἐπεκράτησαν καθ' ὅλον τὸν βίον τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ ἀνακαίνισιν τῶν ἐθνῶν, ὅσα περιέλαβεν αὕτη καὶ ὅσα περιῆλθον ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἐπίδρασιν αὐτῆς.

Τὸν Ρωμαϊκὸν δεσποτισμὸν ἐν τῇ χριστιανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἀντικατέστησαν αἱ εὐαγγελικαὶ ἀρχαὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἰσοτιμίας πάντων τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἔπαυσαν οὕτω νὰ εἶναι ὑπήκοοι ὑποτελεῖς, ἀλλὰ πάντες ἴσοι καὶ ἀδελφοὶ ἐν τῇ χριστιανικῇ πολιτείᾳ. Ὡς ἑνωτικὸς δεσμὸς τῶν λαῶν τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης δὲν ἦτο πλέον ἡ ἀνωτέρα βία τῶν Ρωμαϊκῶν λεγεώνων ἀλλὰ ἡ κοινὴ χριστιανικὴ πίστις, ἥτις προσεταιρισθεῖσα τὸ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτῆς ἐπιδιώκει καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς μεσῳ ἀλλοφύλων καὶ διαφορωτάτων λαῶν, τοὺς ὁποίους ἐξημερώνει καὶ ἐκπολιτίζει καὶ συνδέει πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν ἱερῶν δεσμῶν τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης καὶ ἀδελφότητος.

Ἐν τῇ Ἑλληνοχριστιανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἀνεχωνεύθησαν καὶ συνεκράθησαν πᾶσαι αἱ ὑψηλαὶ καὶ θεῖαι ἀρχαὶ καὶ δοξασίαι ὅσαι ἀπεκαλύφθησαν εἴτε ἀμέσως διὰ τοῦ Θεανθρώπου εἴτε ἐμμέσως διὰ τῶν ἐκλεκτῶν ὀργάνων τῆς Θείας Προνοίας παρ' Ἕλλησι καὶ παρ' Ἑβραίοις καὶ ὡς βάσις καὶ κρηπὶς αὐτῆς ἀνεδείχθη ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ὡς διεμορφώθη καὶ καθωρίσθη αὕτη ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν μεγάλων Πατέρων κληροδοτηθεῖσα παρὰ τῶν μαθητῶν καὶ ἀποστόλων τοῦ Θείου Ἱδρυτοῦ αὐτῆς.

Ἡ ὅλη νομοθεσία καὶ ἡ πολιτεία τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης ἐνεπνέετο ὑπὸ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ θείου χριστιανικοῦ πνεύματος, καὶ ἡ προσέλευσις εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἄνευ διακρίσεως φυλετικῆς ἀνεδείκνυε πάντας ἰσοτίμους πολίτας, οἵτινες διὰ τῆς ἀξίας αὐτῶν ἠδύναντο νὰ καταλάβωσι τὰ ὕπατα ἀξιώματα εἴτε ἐν τῇ πολιτείᾳ εἴτε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἁπλοῖ στρατιῶται ἀνεδείχθησαν στρατηγοὶ καὶ ἀνεκηρύχθησαν αὐτοκράτορες, ἐγένοντο οἱ εἰσηγηταὶ τῆς μεταρρυθμίσεως, ἥτις μετὰ ὀκτὼ σχεδὸν αἰῶνας ἐπεκράτησεν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς ἰσονομίας καὶ τῆς ἰσοπολιτείας ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης ἀνεδείχθησαν αἱ ἐπικραιοῦσαι καὶ ἀπαράβατοι ἀρχαί, μάτην δὲ διεκδικοῦσι ταύτας αἱ νεώτεραι πολιτεῖαι.

Ἡ διπλωματία ἐπενοήθη καὶ ἠσκήθη εὐρύαιτα ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορίας, χρησιμοποιηθεῖσα ὡς ἀποτελεσματικώτατον ὅπλον εἰρήνης πρὸ ἐθνῶν γειτόνων ἢ ἀπώτερα, ἐνῷ ἡ σύγχρονος διπλωματία ἐπὶ δύο ἤδη αἰῶνας παρεσκεύασε δεινοτάτους πολέμους μεταξὺ χριστιανικῶν ἐθνῶν, δύναται δὲ αὕτη νὰ καυχᾶται ὅτι προὐκάλεσε τὸν παγκόσμιον πόλεμον ὅστις ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἀπέβη ἡ μεγίστη εἰς τὴν ἀνθρωπότητα συμφορά.

Εἰς τὸ πολυμερέστατον καὶ εὐρύαιτον ἐν τῇ ἀνθρωπότητι ἔργον πρὸς προαγωγὴν καὶ ἀνύψωσιν αὐτῆς πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἡ Αὐτοκρατορία ἔσχεν ὡς δίοιν μεσάτου τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ὅπερ ἐκυβέρνησε καὶ κυβερνᾷ ἔτι τὸν κόσμον κατὰ τὸν γερμανὸν Ἦθ. Ὁμπερτ καὶ κατὰ τὸν Ἄγγλον Sir Henry Summer Slaine ἐξαιρέσει τῶν τυφλῶν νόμων τῆς φύσεως, οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ κινεῖται, ὅπερ νὰ μὴ ἔχῃ Ἑλληνικὴν τὴν καταγωγήν».

Τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα διὰ τῶν αἰώνων τοσοῦτον ἰσχυρῶς ἐπέδρασεν ἐπὶ πάντα τἄλλα γένη ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ ὥστε ἐν τέλει ὁ Ἑλληνικὸς αὐτῆς χαρακτὴρ νὰ προσλάβῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ μετὰ τῆς ἁλώσεως τὸ ἐπώνυμον Ρωμαῖος νὰ καταντήσῃ συνώνυμον πρὸς τὸ Ἕλλην οὐ μόνον διὰ τὸ κυρίως Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀλλὰ δι' ὅλον τὸν Ὀρθόδοξον κόσμον ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν.

Ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία εἰς τὰς Χριστιανικὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς ἀνέκοψε τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τῆς αὐτοκρατορίας καὶ κατέστειλε τὸν Ἑλληνοχριστιανικὸν πολιτισμόν, ὅστις διετηρήθη μὲν στάσιμος καὶ περιεσταλμένος ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ἐτράπη δὲ διὰ τῶν λογάδων Ἑλλήνων ἐπὶ τὴν Ἑσπερίαν ὅπου παρήγαγε τὴν ἀναγέννησιν καὶ ἤνοιξε τὰ φῶτα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, νόμιμος γενομένη κληρονόμος τῆς Αὐτοκρατορίας, διετήρησε πιστῶς τὸ εὐρὺ ἐλευθέριον καὶ ἀμερόληπτον πνεῦμα ἐξίσου περιθάλπουσα καὶ ζωογονοῦσα πάντα τὰ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα ἔθνη καὶ συνδέουσα καὶ ἑνοῦσα ταῦτα διὰ τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης καὶ ἀδελφότητος ὑπὸ τὸ γενικὸν ὄνομα Γένος τῶν Ρωμαίων (Ροὺμ Μιλετή), καὶ ἂν τοῦτο ἀπέβη συνώνυμον πρὸς τὸ Ἑλληνικόν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπικράτησιν πάντοτε τοῦ Ἑλλην. πνεύματος ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ καὶ ὕστερον ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

Τὸ κοσμοπολιτικὸν ὡς εἰπεῖν τοῦτο πνεῦμα ἐνέπνεε καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὴν λαύροισοῦσαν παιδείαν, καὶ ὅ,τε ἐπεφάνησαν οἱ κήρυκες τῆς παλινορθώσεως τῆς Αὐτοκρατορίας τὰ κηρύγματα αὐτῶν ἀπηύθυναν πρὸς ἅπαντα τὰ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀσίᾳ Ὀρθόδοξα χριστιανικὰ ἔθνη ἐν ἑλληνίδι φωνῇ, διότι αὕτη ἐγένετο ἡ ἐπίσημος γλῶσσα τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ὑπῆρχεν ἡ γλῶσσα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τοσοῦτον ἰσχυρὸν ἐγένετο τὸ πνεῦμα τοῦτο ὥστε τὸ ἀπελευθερωθὲν διὰ τῆς ἐπαναστάσεως τιμῆμα τῆς Αὐτοκρατορίας ἠξίωσεν ὅπως βασιλεύηται καὶ μὴ εὑρόν τινα ἐκ Βασιλικοῦ γένους τῆς Αὐτοκρατορίας ταύτης ἄσμενον ἀπεδέξατο ὡς βασιλέα τὸν Βαυαρὸν βασιλόπαιδα Ὄθωνα πρῶτον καὶ τὸν Δανὸν Γεώργιον ὕστερον οὗτινος τὸν πρωτότοκον υἱὸν ἐπ' αὐτῆς τῆς συλλήψεώς του ὠνόμασε Κωνσταντῖνον, δηλωτικὸν τῆς εὐρείας καὶ ὑψηλῆς αὐτοκρατορικῆς ἀντιλήψεως τοῦ Γένους τῶν Ρωμαίων περιλαμβάνοντος πᾶν Ὀρθόδοξον χριστιανικὸν φῦλον ἐν Ἀνατολῇ.

Πιστὸν καὶ ἀμετάτρεπτον τὸ ἀπελευθερωθὲν τμῆμα εἰς τὰς αὐτοκρατορικὰς παραδόσεις του ὡρκίσθη ἐπὶ στιγμὴν ἐπελάθετο ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἔδει νὰ εἶναι στρατηγοὶ καὶ στρατηλάται οἷοι ἐγένοντο πάντες σχεδὸν οἱ Αὐτοκράτορες καὶ ὡρκίσθη ἐπὶ στιγμὴν ἀπέβαλε τὴν εἰκόνα τῆς ἡρωϊκῆς μορφῆς τοῦ Κωνσταντίνου ΙΑ' Παλαιολόγου τὸν ὑπέρτατον ὑπὲρ τῆς Πόλεως ἀγῶνα κατὰ τὴν Πύλην τοῦ Ρωμανοῦ ἀγωνισθέντα.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΔΙΤΤΗ ΑΠΟΦΑΣ

ΤΡΙΤΗ 29Η ΜΑΪΟΥ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Ἐξ ἔθους ἡ Τρίτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος τηρεῖται ἐν παντὶ κόσμῳ ἑλληνικῷ ὡς δυσοίωνος καὶ ἀποφράς, καὶ οὐ μόνον παρ' Ἕλλησιν εἶνε τοιαύτη ἡ ἡμέρα αὕτη ἀλλὰ καὶ παρ' ἄλλοις τοῖς Χριστιανικοῖς λαοῖς τῆς Ἀνατολῆς διότι πάντες οὗτοι συνηθροίσθησαν τὸ μίγεθος τῆς συμφορᾶς ἐπὶ τῇ ἁλώσει τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων.

Σήμερον τὸ Πανελλήνιον διττὴν ἄγει ἀποφράδα διότι μετὰ τῆς ἀναμνήσεως τοῦ ἡρωϊκωτάτου μαρτυρίου τοῦ Ἕλληνος Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου ΙΑ' τοῦ Παλαιολόγου συνδέεται αὐτομάτως ἡ ἀνάμνησις προσφάτου δδύνης ἐθνικῆς ἐπὶ τῇ ἀπογωρήσει ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου τοῦ ἥρωος βασιλέως Κωνσταντίνου ΙΒ'.

Ὀδεμιᾷ Ἕλληνὶς σήμερον ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐνάρξεως οἱασδήποτε ἐργασίας οἰκιακῆς ἢ ἄλλης καὶ τὴν ἐθνικὴν καὶ πατριωτικὴν ταύτην πρόληψιν καλῶς πράττει πᾶσα μήτηρ Ἑλληνὶς μεταδίδουσα εἰς τὰς θυγατέρας καὶ τοὺς υἱούς αὐτῆς μέχρι τοῦ πληρώματος τοῦ χρόνου τῆς παλινορθώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας.

Οἱ δύο νικηφόροι κατὰ τῶν πρεσβυτέρων ἐχθρῶν ἡμῶν πόλεμοι ἀνεπτέρωσαν τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ τὸ Πανελλήνιον ὠνειροπόλησε ζωηρότατα τὴν χαρμόσυνον κωδωνοκρουσίαν τῶν πολυαρίθμων σημάντρων καὶ κωδώνων τῆς Ἁγ. Σοφίας, κατατοπίζουσαν τὴν πένθιμον καὶ θλιβερὰ ἐκείνην τῆς ἁλώσεως.

Τὴν γοητευτικὴν ἐκείνην ὀνειροπόλησιν διέλυσε, φεῦ! ὁ τρομερώτατος ὁρυμαγδὸς τοῦ μεγίστου καὶ φονικωτάτου τῶν πολέμων, ὅσοι ποτὲ διὰ διὰ πάντων τῶν αἰώνων ἠματοκύλισαν τὴν ἀνθρωπότητα, διότι ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ὠμοτάτου πολέμου ἐξήρτηται ἡ τύχη τοῦ ἐπιγείου κόσμου.

Μετὰ τῆς ἀκλονήτου τῶν προγόνων καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν πίστεως εἰς Θεὸν Πανάγαθον καὶ Παντοδύναμον ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι σὺν ἐμοὶ ἐγκόσμιος δύναμις δύναται νὰ μετατρέψῃ τὰς ἀνεξερευνήτους βουλὰς τῆς Θείας Προνοίας, πρὸς τὴν ὁποίαν πιστοὶ παραμένοντες οἱ Πανέλληνες σὺν ἐμοὶ ἐπὶ στιγμὴν πρέπει νὰ λιποψυχήσωμεν καὶ ἀποκαρτερήσωμεν ἐπιδιώκοντες ὁλοψύχως τὴν ἀπόδοσιν τῆς ὀφειλομένης εἰς τὸ Γένος ἡμῶν δικαιοσύνης, ἀρκεῖ νὰ παραμένωμεν καὶ νὰ γενώμεθα ἄξιοι αὐτῆς.

Ἡ σημερινὴ διττὴ ἀποφὰς πέποιθα ὅτι προδιαθέτει μᾶλλον εὐαίσθητον καὶ εὐθίκτον τὴν εὐγενῆ καρδίαν πάσης Ἑλληνίδος πρὸς αἰσθήματα εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ καὶ διὰ τοῦτο ἐπίκαιρον ἐνόμισα ὅπως ἀπασχολήσω τὰς φίλας ἀναγνωστρίας μου εἰς σκέψεις καὶ πληροφορίας ἀναγομένας εἰς τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα ἡμῶν—ὡς γυναικῶν καὶ ὡς Ἑλληνίδων.

«Φύσει ἐχθρὸν ἄμαχον κακοῦ» εἶπον οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ ἀπὸ τοῦ μεγίστου τῶν κακῶν, τοῦ παγκοσμίου πολέμου, θὰ εἶναι μέγα εὐτύχημα ἂν δυνηθῶμεν νὰ ἐχωμεν τινα ἀγαθὰ χωρὶς τῶν ἀπὸ τούτων μεγίστων συμφορῶν ὅσαι κατατρύχουσι τὰ ἐμπόλεμα ἔθνη.

Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων προσέπεσον τὰ βλέμματά μου ἓν τινι τούτων εἰς ἀρθρίδιον ἐπιγραφόμενον

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

καὶ μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἀνέγνωσα τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ὅπερ καὶ παρέχω εἰς τὰς φίλας ἀναγνωστρίας ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς φωνῇ πεποιθυῖα ὅτι θὰ καταστήσω αὐτὰς τῆς εὐχαριστήσεώς μου συμμετόχους.

* *

«Αἱ γυναῖκες πανταχοῦ, γράφει ὁ ἀρθρογράφος, πράττουσι πράγματα ἄτινα κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἐγίνοντο μόνον ὑπὸ ἀνδρῶν.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως κατ' ἀνιόντα ἀριθμὸν μᾶλλον καὶ μᾶλλον πράγματα τοιαῦτα ἄτινα συνήθως ἐθεωροῦντο ἰδιάζοντα εἰς τὰς γυναῖκας. Ἐὰν ὁ πόλεμος ἐδίδαξε τὰς γυναῖκας νὰ ἐλαύνωσιν αὐτοκίνητα καὶ ἁμάξας, νὰ κατασκευάζωσιν ὑφάσματα καὶ νὰ γίνωνται στρατιῶται χρήσιμοι, ἐδίδαξεν αὐτὰς ὡσαύτως νὰ μαγειρεύωσι καὶ νὰ ῥάπτωσιν.

«Γνωρίζω πολλὰς κόρας ἐν γραφείῳ κυβερνητικῷ αἵτινες καταναλίσκουσι τὰς ἑσπέρας αὐτῶν μανθάνουσαι μαγειρικήν. Δὲν πρέπει νὰ περιγράψητε αὐτὰς ὡς ἐξωκειωμένας οἰκοκυρᾶς. Πλεῖσται τούτων ἀνήκουσιν εἰς οἴκους ὅπου τὰ οἰκιακὰ ἔργα ἐγίνοντο δι' αὐτὰς ὑπὸ καλῶς ἠσκημένων καὶ εὐκόσμων ὑπηρετῶν ἢ ὑπηρετριῶν ἢ ἄλλαι προέρχονται ἀπὸ ξενοδοχείων ἢ οἰκοτροφείων ὅπου δὲν εἶχον νὰ σκέπτωνται περὶ μαγειρικῆς ἢ ἀγορᾶς τροφίμων.

Ἠρώτησά τινα τῶν κορῶν τούτων, διατὶ κατηγνάλισκε τὸν ἐξοικονομούμενον καιρὸν τῆς εἰς τὸ μανθάνειν πῶς νὰ κοχλάζῃ κολοκύνθας καὶ νὰ καθιστᾷ τὰ γεώμηλα ἑλκυστικά;

«Θέλω νὰ αἰσθάνωμαι ἐμαυτὴν ἀνεξάρτητον» μοὶ εἶπεν. «Ἐλπίζω νὰ ἔλθω εἰς γάμον συντόμως καὶ θὰ ἐθεώρουν ἐμαυτὴν πολὺ ἄφρονα ἂν εἰς τὸν σύζυγόν μου ἐπ' ἀδείᾳ ἐπανερχόμενον δὲν ἠδυνάμην νὰ παρασκευάσω εὐπρεπὲς δεῖπνον.

«Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπαναπαυώμεθα σήμερον εἰς τὰς ὑπηρετρίας καί, ὁπωσδήποτε, καὶ ἂν ἠδυνάμεθα, δὲν βλέπω πῶς θὰ ἠδυνάμην νὰ δίδω διαταγὰς εἰς τὸν ἢ τὴν μαγειρέν μου ἀγνοοῦσα ὁπωσδήποτε μαγειρικήν. Ἡ ἐργασία μου ἐνταῦθα ἐδίδαξέ με τὴν ἀνοησίαν τοῦ ἐπιτηρητικοῦ ἔργου ἣν δὲν δύναταί τις νὰ ἐννοήσῃ.»

* *

Ἡ στάσις αὕτη ἦτο ἀπείρως διάφορος ἐκείνης μιᾶς κόρης ἐν εἰρήνῃ, ἥτις ἤρχετο εἰς γάμον χωρὶς τὴν ἐλαχίστην νὰ ἔχῃ ἰδέαν τῶν καθηκόντων οἰκοκυρᾶς. Ἡ πολεμικὴ ἐρ-

γασία εἴτε ἐν γραφείῳ εἴτε ἐν νοσοκομείῳ ἢ ἐργοστασίῳ διδάσκει τὰς γυναῖκας ὅπως ἀρέσκωνται εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ εἶναι ταπτικαί. Διδάσκει αὐτάς, ὅτι ἐὰν πρέπει νὰ γίνῃ τι, εἶνε πολλῷ μᾶλλον εὐχάριστον καὶ ἀπείρως εὐκολώτερον νὰ ἐκτελέσῃ τις τοῦτο καλῶς ἀντὶ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ κακῶς. Καί, ἐπὶ πᾶσι, διδάσκει τὰς γυναῖκας νὰ εἶναι ἀνεξάρτητοι, παρέχουσα εἰς αὐτὰς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐκτελῶσιν ἐπιτυχῶς ὅ,τι ἂν ἀναλαμβάνωσιν.

Καθίσταται ὁσημέραι σαφέστερον ὅτι οἱ μετὰ τὸν πόλεμον οἶκοι θὰ εἶνε πολλῷ διάφοροι τῶν οἴκων οἵοι ἦσαν ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης. Ἁπλούστερος βίος θὰ εἶνε ὁ κανὼν παντοχοῦ, καὶ βίος ἁπλοῦς θὰ σημαίνῃ ὅτι οἱ μικροὶ ἐκεῖνοι οἶκοι θὰ εἶνε ηὐχαριστημένοι ἐκ τῆς οἰκοκυρικῆς διαρρυθμίσεώς των ὡς εἶνε εὐχαριστημέναι ἐκ τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ σχεδίου. Κεἰ ἐπειδὴ πᾶσα ἐργάτρια ἐλπίζει ὅτι θὰ ἔχῃ ἴδιον οἶκον εἴτε θὰ εἶνε οὕτως εὐτυχὴς γαμήλιος οἶκος ἢ εὐτυχὴς ἄγαμος τοιοῦτος, εὑρίσκεται σήμερον παντοχοῦ κόρας αἵτινες μανθάνουσι πῶς νὰ ἐκτελῶσι τὰ οἰκιακὰ ἔργα, πῶς νὰ παρουσιάζωσιν ἁπλᾶ φαγητά, πῶς ν' ἀγοράζωσιν ὡς οἷόν τε ἐπωφελῶς, πῶς νὰ ἐπιδιορθῶσιν ἢ νὰ κατασκευάζωσι τὰ ἐνδύματά των.

Ὅταν βλέπετε κόρην ἐλαύνουσαν αὐτοκίνητον μετὰ ἀνδρικῆς περιβολῆς μὴ λέγετε ὅτι αἱ γυναῖκες ἠνδρώθησαν. Ἴδετε αὐτὴν τὴν νύκτα, ὅταν εὑρίσκεται ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, εὐτυχὴς ὡς παιδίον, πῶς ἵσταται παρὰ τὸ πύραυνον παρασκευάζουσα «δεῖπνόν τι» Ἡ πολεμικὴ γυνή, διότι εἶνε πολεμικὴ εἶνε οἰκοκυρά».

Ταῦτα γράφουσα δι' Ἑλληνίδας θὰ φανῶ ἴσως κομίζουσα γλαῦκα εἰς Ἀθήνας, διότι εὐτυχῶς παραμένουσιν ἔτι αὗται πιστὰι καὶ ἄγρυπνοι δέσποιναι καὶ φρουροὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ οἴκου ἐνῷ αἱ ὁμόφυλαι ἡμῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ κατέλιπον τοὺς οἴκους αὐτῶν εἰς ὑπηρέτας ἢ ὑπηρετρίας καὶ ἐξωμοιώθησαν πρὸς φερεοίκους καὶ ἀλήτας.

Πολὺ ἀκριβὰ ἐξαγοράζουσιν αὗται τὴν ἀποπλάνησιν αὐτῶν μακρὰν τοῦ οἴκου, ποθήσασαι τοῦτον ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ φοβερωτάτου πολέμου ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἔχουσι νὰ θρηνήσωσι πατέρας, σύζυγους, ἢ ἀδελφούς.

Ἡ μίμησις εἶνε ἔμφυτος καὶ εἶνε ἐκ τῶν πρώτων στοιχείων τῆς προόδου, ἀρκεῖ νὰ εἶναι αὕτη ἐκλεκτικὴ καὶ λελογισμένη. Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτε εἴμεθα πολὺ μιμητικαὶ αἱ Ἑλληνίδες, δὲν μιμούμεθα ὅμως τὰ παρὰ τοῖς ξένοις καὶ μᾶλλον πεπολιτισμένοις λαοῖς τὰ ἄριστα καὶ κάλλιστα, ἀλλὰ τὰ χείρονα καὶ ἀβέλτερα, ὡς εὐκολώτερα καὶ μᾶλλον εὐκτητα.

Ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς οἶκος φθείρεται κατὰ μικρὸν ὑπὸ ξένων καὶ παρεισάκτων κακιῶν καὶ ἁμαρτιῶν εἶνε ἀλήθεια πικρὰ καὶ παρηγορία εἶναι μόνον ὅτι τὸ κακὸν εὑρίσκεται ἔτι ἐν τῇ ἀρχῇ του καὶ δύναται εὐκόλως νὰ καταπνιγῇ καὶ πρέπει νὰ καταπνιγῇ ἐφόσον ὑπάρχει καιρός. Ἄκαιρος καὶ ἀρχοντοχωριατικὴ πολυτέλεια καὶ ἐπίδειξις, συστηματικὴ καὶ ἐπιδεικτικὴ μάλιστα ἀποφυγὴ πάσης οἰκιακῆς καὶ οἰκοκυρικῆς ἐργασίας, ἐλαφρὰ καὶ οὐχὶ σπανίως ἄσεμνα ἀναγνώσματα, ἦθη καὶ πράξεις ξέναι ὅλως πρὸς τὰ πάτρια ἡμῶν καὶ τὰς ἐθνικὰς ἀρετάς μας εἶνε τόσοι κακοὶ καὶ ὀλέθριοι λυμεῶνες πολλῶν νέων οἴκων Ἑλληνικῶν εἴτινες καὶ αὐτοὶ ὑποσκάπτονται καὶ διασείονται, καθίστανται δὲ ἑστίαι μολυσματικαὶ εἰς τὰς ἡμετέρας κοινότητας. Ὅπερ δὲ χεῖρον, τὸ κακὸν μεταδίδεται καὶ ἐκεῖ ὅπου πρὸ μικροῦ ἡ τιμία καὶ σεμνὴ ἐργασία ἐστήριζε μικροὺς μὲν ἀλλὰ σεμνοὺς καὶ ἁγνοὺς οἴκους καὶ παρεσκευάζετο ἐν αὐτοῖς ἡ ἀληθὴς οἰκογενειακὴ εὐτυχία.

Κόρη, ὑποχρεωμένη ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας αὐτῆς νὰ ἀποζῇ καὶ νὰ μὴ ἀποταμιεύῃ, ἀλλὰ νὰ σπαταλᾷ πᾶν περίσσευμα εἰς ματαίας δαπάνας πρὸς ἐπίδειξιν, φέρεται ἀσφαλῶς πρὸς βάραθρον καὶ παρασκευάζει φθορὰν τὴν δυστυχίαν αὐτῆς.

Ἐδείσθην ἐν Εὐρώπῃ νὰ ἐνσκήψωσιν αἱ βαρύταται καὶ μέγισται συμφοραὶ τοῦ πολέμου ἵνα αἰσθανθῶσιν ἐκεῖ αἱ γυναῖκες καὶ αἱ κόραι αἱ πλανηθεῖσαι ὅτι ἡ ἀληθὴς εὐτυχία καὶ ἡ ἀσφάλεια ὑπάρχουν ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῇ οἰκογενειακῇ συνεργασίᾳ καὶ ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ.

Τὸ μέγιστον τοῦτο ἀγαθὸν κατέχουσαι αἱ Ἑλληνίδες ἡμεῖς ὡς πολύτιμον κληρονομίαν ἀπὸ τῶν προγόνων καὶ τῶν μητέρων ἡμῶν ἂς μὴ ἀποσπασθῶμεν καὶ ἂς μὴ ἀποβάλωμεν αὐτό.

Τὰ μᾶλλον προηγμένα καὶ μᾶλλον πεπειραμένα ἔθνη ἄτινα μετὰ μέλλονται πικρῶς σήμερον, ἂς γένωνται παράδειγμα τρανὸν εἰς ἡμᾶς, ὅπως σταματήσωμεν ἐν τῇ κατώρει ρείᾳ, κατὰ τῆς ὁποίας φερώμεθα ἀπὸ τινος καὶ ἂς ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν γονέων καὶ τῶν προμητόρων ἡμῶν αἵτινες ἐγένοντο σωφρονέστεραι καὶ σοφώτεραι τῶν σημερινῶν ἑσπερίων λαῶν.

Ἐδείξαμεν ἄλλοτε διὰ βραχέων τὰς μεγάλας καὶ ὑψηλὰς ἀρετὰς τῶν Ἑλληνίδων δι' ὅλης τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας ἡμῶν. Δὲν θαυμάζομεν ἡμεῖς σήμερον τὰς γυναῖκας καὶ τὰς κόρας τῆς Ἑσπερίας, αἵτινες ἐπεδόθησαν ἕνεκα τοῦ φοβερωτάτου πολέμου εἰς πάντα τὰ ἀνδρικὰ ἔργα, διότι ταῦτα πολλῷ πρότερον ἔπραξαν αἱ προμήτορες καὶ αἱ πρόγονοι ἡμῶν, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν γένος εἰς ἐκείνας ἐν μεγάλῳ μέτρῳ ὀφείλει τὴν ὕπαρξιν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ.

Ἡ διττὴ σήμερον ἀποφρὰς ἂς ὑπομνήσῃ πᾶσαν ἑλληνίδα ὅτι μετὰ τοῦ ἔθνους ὅλου μεγίστην καὶ ἱερωτάτην ἔχει ἀποστολὴν ὅπως συντελῇ εἰς τὴν ἐθνικὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ἐπιδίωξιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν ὅσα ἡ ἡμέρα αὕτη ἀνακαλεῖ εἰς τὴν διάνοιαν καὶ εἰς τὴν καρδίαν πάσης Ἑλληνίδος καὶ παντὸς Ἕλληνος.

Ἂς φυλάττωμεν τὸν οἶκον ἡμῶν πισταὶ ὡς ἡ Πηνελόπη, ἂς διευθετῶμεν αὐτὸν ὡς ἡ Ναυσικά, ἂς ἀγαπῶμεν ὡς ἡ Ἀντιγόνη, ἂς ὦμεν φιλοπάτριδες ὡς ἡ Ἰφιγένεια καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἂς ὁπλίζωμεν πρὸς πόλεμον τὰ τέκνα μας ὡς αἱ Λάκαιναι καὶ ἂς μαχώμεθα ὡς ἡ Σουλιώτισσα Φῶτω, καὶ ὦμεν βέβαιαι ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς τοιαύτας ἐκτρέφων γυναῖκας καὶ κόρας θὰ ἐξαλείψῃ ταχέως τὴν ἀποφράδα διὰ τῆς καθολικῆς ἀναστάσεως τοῦ Γένους καὶ τῆς παλιγγενεσίας τῆς αὐτοκρατορίας τῆς ὁποίας θρηνοῦμεν τὴν πτῶσιν σήμερον ἀπὸ 465 ἀκριβῶς ἐτῶν.

Ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι τὰ ὅρια ἄτινα ἐχάραξεν ὁ ἔνδοξος στρατηλάτης Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ΙΒ', εἶνε ὅρια προσωρινά, καὶ ταῦτα πρέπει νὰ μετατεθῶσι ἐκεῖ ὅπου εἶχε χαράξῃ τὸ δημόσιον πνεῦμα τοῦ χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ τῶν μεγάλων καὶ ἐνδόξων αὐτοκρατόρων αὐτοῦ.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΑΒΟΥΡΩΦ

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΣΜΑΡΚ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ J. V. SIMPSON

Πρό τινος ἐν Ἀγγλικῷ περιοδικῷ ἐδημοσιεύθησαν ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ρώσσου διπλωμάτου Σαβούρωφ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Βίσμαρκ καὶ εἰς προβλήματα ἄτινα ἀνεκίνησεν ὁ σύγχρονος παγκόσμιος πόλεμος, καὶ εἶνε πολὺ προσοχῆς ἄξια ὡς διαφωτίζονται σημαντικὰ διπλωματικὰ προβλήματα τότε καὶ σήμερον, καὶ διὰ τοῦτο μεταφράσαμεν καὶ παραθέτομεν χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

Τὰ πρῶτα μεγάλα σχέδια τοῦ Βίσμαρκ διὰ τὴν Γερμανικὴν ἑνότητα.—Ἡ φιλία του πρὸς τὴν Ρωσίαν.—Τὸ Βατερλῶ καὶ τὸ Σάρς δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Ρωσίαν.—Ἐπέτρεπε καὶ τὴν ρωσικὴν κατοχὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.—Ἀπέκρουε τὰς Βαλτικὰς ἐπαρχίας ὡς Γερμανικάς.—Ψυχρότης Βίσμαρκ καὶ Γορτσακώφ.—Ἡ Ἀλσατία καὶ Λωραίνη ἀνησυχοῦσι τὸν Βίσμαρκ.—Ἀντιζηλία Ρωσίας καὶ Αὐστρίας.—Δεξιοὶ διπλωματικοὶ χειρισμοὶ τοῦ Βίσμαρκ.—Προοίμια Τριπλῆς Συμμαχίας τριῶν Αὐτοκρατόρων.

Ἡ πρώτη συνάντησις τοῦ Σαβούρωφ μετὰ τοῦ Βίσμαρκ ἐγένετο ἐν Λονδίνῳ, ὅτε ὁ πρώτος διετέλει ἔτι Γραμματεὺς τῆς ἐκεῖ Ρωσικῆς πρεσβείας. Ἦτο τὸ ἔτος 1862. Ὁ Βίσμαρκ, ὅστις ἦτο πρεσβευτὴς εἰς Παρισίους, προσεδόκα ὅτι θὰ διωρίζετο ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Πρὶν ἐπιστρέψῃ εἰς Βερολῖνον διὰ τὴν νέαν θέσιν του μετέβη εἰς Λονδῖνον ἵνα γνωρισθῇ μετὰ τῶν πρωτευόντων Βρεττανῶν πολιτικῶν. Ὁ Βαρῶνος Βρουνὼφ, Ρῶσος πρεσβευτὴς παρέθηκε πρὸς τιμήν του δεῖπνον, εἰς ὃ προσεκλήθησαν ὁ Γλάδστων ὡς καὶ ὁ Δισραέλης, ἀρχηγὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπηκολούθησε γενικὴ συνδιάλεξις καὶ ὁ Βίσμαρκ ἐκάθησε παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Δισραέλη καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ὕστερον τὴν ἑσπέραν ὁ Δισραέλης ἦλθε παρὰ τῷ Σαβούρωφ καὶ τῷ εἶπε: Ποσὸν ἔτι κτάσεται ἀνὴρ εἶνε ὁ Βίσμαρκ; Μὲ συναντᾷ τὸ πρῶτον ἤδη καὶ μοὶ λέγει πάντα ὅσαν μέλλει νὰ πράξῃ. Θὰ ἐπιτύχῃ κατὰ τῆς Δανίας ἵνα καταλάβῃ τὸ Σλέσβιχ—Ὁλστάϊν θὰ ἀποβάλῃ τὴν Αὐστρίαν ἐκ τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἔπειτα θὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Γαλλίας—Ἔκπαγκος ἄνθρωπος. «Προφανῶς, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Σαβούρωφ διηγούμενος τὸ ἐπεισόδιόν του πρὸς τὸν συγγραφέα, ὁ Βίσμαρκ εἶχεν ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ ὁλόκληρον τὸ σχέδιον. Οἱ Ρῶσοι ἡμεῖς τότε εἴχομεν τὰς ἀρίστας σχέσεις μετ' αὐτοῦ. Ἦτο εἰλικρινὴς φίλος τῆς Ρωσίας. Διετέλεσε πρεσβευτὴς ἐν Πετρουπόλει. Τὰ πράγματα ὅμως ἤρχισαν γινόμενα διάφορα μετὰ τὴν ἔριν αὐτοῦ πρὸς τὸν Πρίγκηπα Γορτσακώφ τῷ 1875».

Τὰ ἀπομνημονεύματα ἄρχονται κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1879, ὅτε ὁ κ. Σαβούρωφ κατέλιπε τὴν ἐν Ἀθήναις πρεσβείαν, διορισθεὶς πρέσβυς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντὶ τοῦ Πρίγκιπος Λοβόνωφφ. Ἐτέλει λοιτρουθεραπείαν εἰς Κίσσιγγεν, ὅπου συνήντησε τὸν Βίσμαρκ καὶ συνεδείπνησε μετ' αὐτοῦ δίς. Κατὰ τὴν συνδιάλεξιν ὁ Βίσμαρκ ἐποιήσατο δηλώσεις τινὰς μετὰ εἰς συμπεράσματος: «Ὑπῆρξε πάντοτε φίλος τῆς Ρωσίας ἐκ πεποιθήσεως. Καλὸν εἶναι νὰ ἔχῃ τις φίλον ἔθνος μετὰ 100 ἑκατομμυρίων. Καὶ ὅμως ὅταν ὁ Κόμης Σουβάλωφ ἦλθε παρ' ἐμοὶ πρό τινων ἡμερῶν καὶ μοι ἐπρότεινε δεύτερον Συνέδριον, τῷ εἶπον ἐλευθέρως ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ μετάσχω. Εἶπον εἰς αὐτόν: «Εἰς νέαν Συνδιάσκεψιν θὰ γένηται ἀνάγκη νὰ ψηφίσω εἴτε ὑπὲρ ὑμῶν εἴτε καθ' ὑμῶν. Δὲν εἶνε συνήθειά μου νὰ ψηφίζω καθ' ὑμῶν, τὸ νὰ ψηφίζω δὲ ὑπὲρ ὑμῶν ἔμαθον ἐπὶ θυσίᾳ μου ὅτι εἶνε ἀχάριστον ἔργον νὰ ἐξυπηρετῶ τὴν Ρωσίαν.» Ὁ Σαβούρωφ διεμαρτυρήθη σφοδρῶς κατὰ τῆς τελευταίας ταύτης δηλώσεως, ὅθεν ὁ Βίσμαρκ ἐξηκολούθησεν: «Κρίνατε ὑμεῖς αὐτός. Ἐνήργησα πολλάκις ὡς Ρῶσος πράκτωρ μᾶλλον ἢ ὡς Γερμανὸς Καγγελλάριος. Ἐξεβίασα τὸ ζήτημα τοῦ Βατερλῶ ἐγὼ αὐτὸς μόνος μετὰ ζωηρὸν ἀγῶνα πρὸς τὸν λόρδον Βήκονσφηλδ. Ἐπέτυχον μόνον ἀπειλήσας ὅτι θὰ διέλυον τὴν συνδιάσκεψιν. Τὸ αὐτὸ ἔπραξα ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἐκβολῶν τοῦ Δουνάβεως εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Ἀνδράσσυ δὲν ἤθελε νὰ ἐνδώσῃ. Ἀπέδειξα πρὸς αὐτὸν ὅτι τα Αὐστριακὰ συμφέροντα δὲν ἐβλάπτοντο ποσῶς. Προσκαλῶ οἱονδήποτε νὰ μοὶ εἴπῃ καὶ μίαν μόνην Ρωσικὴν πρότασιν καθ' ἣν ἀντεπάχθην κατὰ τὰ τρία ταῦτα κρίσιμα ἔτη (ἀπὸ τοῦ 1876—1879). Ὁ Πρίγκηψ Γορτσακώφ ὅμως (Καγκελλάριος τότε τῆς Ρωσίας) μεταχειρίζεται τοὺς Συμμάχους του ὡς ὑποδεεστέρους του. Ὅταν οὐδὲ πιστεύωσιν ὅτι ἔπραξαν καλῶς καὶ εἶνε ἄξιοι εὐχαριστιῶν, αὐτὸς νομίζει ὅτι ἀνέρχονται ποὺ βραδέως τὴν κλίμακα ὅταν κρούῃ τὸν κώδωνα».

Ἔπειτα ἐσκιαγράφησε τὰς ἀντιλήψεις του τί ἔδει νὰ πράξῃ ἡ Ρωσία μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγ. Στεφάνου (1878).

«Εἴχετε ν' ἀκολουθήσετε μίαν ἐκ τῶν δύο πολιτικῶν. Ἠδύνασθε νὰ τηρήσητε τὴν Συνθήκην ταύτην διὰ τῶν ὅπλων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ τὸ γνωρίζωμεν ἐκ τῶν προτέρων. Θὰ σᾶς ἐβοηθοῦμεν ὅπως κρατήσωμεν τὴν Αὐστρίαν νὰ μὴ ἐπέμβῃ καὶ νὰ ἀπομονώσωμεν τὴν Ἀγγλίαν. Ἦτο ἐπάναγκες ὡσαύτως, μετὰ τὴν Πλεύναν, ν' αὐξήσητε τὸν στρατόν σας κατὰ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν, οὐχὶ νὰ σταματήσητε πρὸ τῆς Καλλιπόλεως, καὶ νὰ εἰσέλθητε εἰς Κωνσταντινούπολιν, διαμαρτυρήμενοι σύνταμα πρὸς τὴν Εὐρώπην ὅτι θὰ ἀπεσύρεσθε ἐκεῖθεν μετὰ τὸν πόλεμον. Ἡ Ἀγγλία ἵνα μὴ ρυψοκινδυνεύσῃ εἰς πόλεμον τοῦ ὁποίου ἦτο ἄδηλος ἡ ἔκβασις, θὰ κατεβίβαζε πιθανῶς τὸν τόνον της. Μετὰ τὴν εἴσοδον ὅμως τοῦ Ἀγγλικοῦ Στόλου εἰς τὴν Προποντίδα, ἡ εὐνοϊκὴ στιγμὴ παρῆλθεν

Ἡ Ρωσία φρονίμως ἔπραξεν ἀποφασίσασα ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ἑτέραν πολιτικήν—τὴν τοῦ Συνεδρίου. Διότι ἡ Ἀγγλία θὰ ἐπολέμει βεβαίως προσάγουσα καὶ τὴν Αὐστρίαν καὶ ἴσως καὶ τὴν Γαλλίαν.»

Οὕτω λεπτομερῶς ἐκθέτων ὅ,τι ἤλπισεν ὅτι θὰ ἔπραττεν ἡ Ρωσία κατήντησεν εἰς τὸν ἰσχυρισμόν του. «Πιστεύω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλο παράδειγμα ἐν τῇ ἱστορίᾳ δύο παρακειμένων Κρατῶν ἐχόντων συμφέροντα τόσῳ περιπεπλεγμένα καὶ σύναμα συνδεδεμένα. Βλέπω ἐν τούτῳ τὴν μεῖζον τῆς Θείας Προνοίας. Ὡμιλοῦσι περὶ τῶν Βαλτικῶν ἐπαρχιῶν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν προσπαθοῦντες νὰ χωρίσωσιν ἡμᾶς. Λυποῦμαι πάντοτε ὁσάκις ἀκούω Ρώσους νὰ καλῶσιν αὐτὰς Γερμανικὰς ἐπαρχίας. Καλεῖτε αὐτὰς Λιθουανικὰς Ἐπαρχίας ἢ ἄλλο τι ὄνομα, ἐὰν δὲν θέλετε νὰ χαρακτηρίζητε αὐτὰς ὡς Ρωσικὰς Ἐπαρχίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν εἶνε Γερμανικὴ χώρα οἵαν νοοῦμεν αὐτήν. Ἐὰν ὤφειλον νὰ μετέλθω πολιτικὴν ἐθνικοτήτων δὲν θὰ ἔφερον ἐκεῖ τὴν προσοχήν μου. Ἡ τάξις τῶν εὐγενῶν μόνον εἶνε Τευτονικῆς ὡς λέγεται καταγωγῆς, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας δὲν ἔχει πιστοτέρους τούτων ὑπηκόους. Διότι οἱ εὐγενεῖς οὗτοι ἐνδιαφέρονται ὅπως ἀνήκωσιν εἰς χώραν ὅπου δὲν ἐλλείπουσι σημαντικαὶ καὶ ἐπικερδεῖς θέσεις. Μὲ θεωροῦσιν ἀχάριστον ἐν Ρωσίᾳ. Ἔχουσιν ἄδικον. Πρὸ τριῶν ἐτῶν ἤμην ἕτοιμος νὰ θέσω τὸν Γερμανικὸν στρατὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας, ἐὰν ἦσθε διατεθειμένοι νὰ ἔλθητε εἰς πλήρη συνεννόησιν περὶ ὅλων τῶν ἀμοιβαίων συμφερόντων ἡμῶν. Ἄνευ τοῦ ὅρου τούτου ἦτο ἀδύνατον νὰ περιαγάγω τὴν χώραν μου εἰς πόλεμον, καὶ νὰ πυροπλήσωμεν τὰς λέμβους μας ἐνώπιον τῶν ἄλλων δυνάμεων. Τὸ ζήτημα δι' ἡμᾶς εἶνε νὰ κρατήσωμεν τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωραίνην. Ἐὰν παρείχετε εἰς ἡμᾶς μίαν ἐγγύησιν περὶ τούτου θὰ ἤμην ἕτοιμος νὰ σᾶς ἀκολουθήσω ἀντὶ πάσης θυσίας. Ἄλλως τε πῶς δυνάμεθα νὰ ὦμεν βέβαιοι ὅτι ὑπὸ ἄλλην βασιλείαν, ἡ Ρωσία δὲν θὰ μεταβάλῃ πολιτικήν; Αἱ προτάσεις μου δὲν ἔσχον ἀπάντησιν ἢ τοὐλάχιστον ὁ Πρίγκηψ Γορτσακώφ ἐκώφευε πρὸς αὐτάς. Ἐξηκολούθησα τότε τὸ πρόσωπον τοῦ φίλου, καὶ πιστεύω ἀπέδειξα τοῦτο εἰς τὸ Συνέδριον, δὲν ἠδυνάμην ὅμως ἐπὶ πλέον νὰ εἶμαι σύμμαχος ἀντὶ πάσης θυσίας.»

Ἀγνοῶν ὁ Σαβούρωφ τὸ μυστικὸν τῶν διαπραγματεύσεων, εἰς ἃς ἀνεφέρετο ὁ Πρίγκιψ, ἐδυσκολεύθη νὰ συνεχίσῃ τὴν συνδιάλεξιν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. «Περιωρίσθην νὰ ἐκφράσω τὴν γνώμην ὅτι ἡ Γερμανία ἦτο ἱκανῶς ἰσχυρὰ ὅπως ὑπερασπίσῃ τὰς κατακτήσεις αὐτῆς μόνη. «Ἐπὶ πλέον, προσέθηκα, δὲν εἶνε πάντοτε ἐπάναγκες νὰ ἀνωσπᾷ τις τὸ ξίφος ἵνα παράσχῃ ὑπηρεσίαν πρὸς φίλον. Μήπως ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος δὲν ἔσωσε τὴν Ρωσσίαν ἀπὸ συνασπισμοῦ τῷ 1870 χωρὶς νὰ κινητοποιήσῃ καὶ ἕνα ἀχρατιώτην; Ἐὰν τὸ σύστημα τῆς ἐξουδετερώσεως τῆς Αὐστρίας ἠδύνατο νὰ ἐφαρμόζεται πάντοτε πιστῶς ἑκατέρωθεν, θὰ ἦτο προτιμητέα ἐπιθετικὴ καὶ ἀμυντικὴ συμμαχία, διότι δὲν ἔχει αὕτη ἐπαχθῆ τὴν ἄποψιν καὶ οὐδέτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν ὑποχρεοῖ ὅπως διατηρῇ τὰς δυνάμεις του σταθερῶς εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἑτέρου. Ἦτο ἔξοχον, τὴν παρελθοῦσαν ἑκατονταετηρίδα, ὅτε ὁ πόλεμος ἐγίνετο διὰ μικροτέρων στρατῶν.» Ὁ Πρίγκηψ ἠκροᾶτό μου μετὰ προσοχῆς· «Ναί, εἶπεν, ἀμοιβαία ἐγγύησις ἐναντίον συνασπισμῶν εἶναι ἴσως προτιμητέα σήμερον ἐδαφικῆς ἐγγυήσεως.»

Ἡ σκέψις ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ ἐπὶ τῶν συνδιαλέξεων τούτων ἰδίᾳ, ἔπεισαν τὸν κ. Σαβούρωφ ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ ἴδῃ ὅτι ἡ τηρηθεῖσα ὑπὸ τῆς Ρωσίας στάσις τῷ 1870 ὑπὲρ τῆς Γερμανίας δὲν ὑπελογίσθη κακῶς. «Κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον συνεβάλομεν μεγάλως εἰς τὴν δύναμιν τῆς Πρωσσίας. Τὸ ἐπράξαμεν ἵνα βάλωμεν τὸν ἀρχαῖον σύμμαχον ἡμῶν εἰς θέσιν ὅπως παράσχῃ καὶ οὗτος εἰς ἡμᾶς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν. Ἡ Πρωσσία δὲν ἦτο ἐπαρκὴς ὅπως προστατεύσῃ ἡμᾶς κατὰ Εὐρωπαϊκοῦ συνασπισμοῦ. Μία Γερμανία, ἀντιζήλος τῆς Γαλλίας, ἠδύνατο νὰ τὸ πράξῃ. Εἰς τοῦτο ὅμως ὁ Βίσμαρκ ἀκριβῶς ἐπέμενε λέγων ὅτι ἡ Γερμανία πιστῶς ἐπλήρωσε τὸ χρέος της πρὸς τὴν Ρωσίαν. «Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πολέμου (1877) κατηγορηματικῶς εἶχε δηλώσει ἐν Βιέννῃ ὅτι δὲν θὰ ἠνείχετο οἱανδήκινα Αὐστριακὴν κίνησιν εἰς τὸ πλευρὸν ἡμῶν ἐφόσον διήρκει ἡ ἐκστρατεία. Μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγ. Στεφάνου ἡ κατάστασις ἤλλαξεν. Ἀλλὰ καὶ τότε, πάλιν, θὰ παρείχεν εἰς ἡμᾶς τὴν σύμπραξίν του κρατῶν τὴν Αὐστρίαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπέμβῃ, καὶ ἀπομονῶν τὴν Ἀγγλίαν, ἐὰν διεβεβαιοῦμεν αὐτὴν περὶ τῆς προθέσεως ὅπως ὑποστηρίξωμεν τὴν Συνθήκην διὰ τῶν ὅπλων. Αὕτη ἦτο ἡ ὑπεράσπισις τῆς διαγωγῆς του».

Ὁ κ. Σαβούρωφ κατενόησεν ὅτι ἠδύνατο νὰ γένηταί τι, ἄλλως ἡ κατάστασις δυνατὸν νὰ ἦγεν εἰς παρεξηγήσεις, καὶ ἡ Γερμανία φρονοῦσα ὅτι ἡ Ρωσία δὲν ἠδημόνει πλέον διὰ τὴν φιλίαν της δυνατὸν νὰ προέβλεπεν αὐτὴν ἐπιχειροῦσαν ὅ,τι ἴσως ἡ Γερμανία ἤρχιζεν ἤδη ν' ἀποδίδῃ εἰς αὐτήν, δηλ. ὅτι ζητεῖ νέον τινὰ σύμμαχον. Συνεπῶς ἀνέλαβε τὴν δυσχερῆ προσπάθειαν ὅπως σταθμήσῃ τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς συμμαχίας πρὸς διαφόρους δυνάμεις, καὶ ἂν ἀπεφάσιζε τόσε ὑπὲρ τῆς Γερμανίας, δὲν εἶνε χωρὶς ἐνδιαφέροντος νὰ κατανοήσῃ τοὺς θετικοὺς λόγους οἵτινες βαρύνουσι μετ' αὐτῆς. «Συχνὰ ἐν τῇ πολιτικῇ αἱ παλαιαὶ ἰδέαι εἶναι αἱ ἀρίσται. Ἐγκαρδιότης μετὰ τῆς Πρωσίας εἶναι μία τῶν ἰδεῶν τούτων καὶ ὁσονδήποτε καὶ ἂν βαρύνωσιν εἰς τὴν πλάστιγγα αἱ παρεξηγήσεις τῶν προσφάτων χρόνων ἐναντίων τῶν πλεονεκτημάτων ἅτινα παρέχει εἰς ἡμᾶς ἡ ἐγκαρδιότης. Τὰ ἀκόλουθα εἶνε συνοπτικὴ ἀπαρίθμησις τούτων.

(1) Ἐφόσον ὁ Βίσμαρκ εἶνε βέβαιος περὶ ἡμῶν δὲν θὰ ἀνειροπολήσῃ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς Λωραίνης. Συνεπῶς συνδέεται μεθ' ἡμῶν ἵνα διαιωνίσῃ τὴν πολιτικὴν ἀποξένωσιν τῶν δύο χωρῶν (Γαλλίας καὶ Γερμανίας) ἐπ' ἄριστον καὶ ἵνα οὕτω καθιστῇ πάντα συνωσπισμὸν δύσκολον εἰμὴ ἀδύνατον.

(2) Ἐπὶ αἰῶνα σχεδὸν ἡ φιλία τῆς Πρωσσίας παρέσχεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἀνυπολόγιστον ἐκδούλευσιν, τὴν ἐξασφάλισιν τῶν σημαντικωτάτων συνόρων μας. Ἡ ὑπεράσπισις τῶν συνόρων μας τούτων ἐπὶ αἰῶνα ἐναντίον ἐχθρικῆς Πρωσσίας θὰ ἐστοίχιζεν εἰς ἡμᾶς δισεκατομμύρια. Φιλικὴ Πρωσσία τοὐναντίον ὑπέτει ἡμᾶς εἰς προνομιοῦχον θέσιν τοῦ νὰ ὦμεν ἡ μόνη Δύναμις ἐν Εὐρώπῃ ἡ μὴ φοβουμένη ἐπίθεσιν καὶ ἥτις δύναται νὰ περιστείλῃ τὸν προϋπολογισμὸν ἀνὰ κόσμον, ὡς ἔπραξεν ὁ σοφὸς Κύριος ἡμῶν μετὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον».

Ὅσῳ μᾶλλον ὁ κ. Σαβούρωφ ἐσκέπτετο τὸ πρᾶγμα, τόσῳ μᾶλλον ἐπείθετο

ΔΙΑΣΥΡΜΟΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΙΜΗΣ

Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

Τιμοθ. Β', 2', 22.

Ἐπαναλαμβάνοντες τὴν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν φίλων συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν ἡμῶν μετὰ ἑξάμηνον καταναγκαστικὴν σιγὴν λυπούμεθα διερμηνεύοντες τὴν διακατέχουσαν τὸ Ἑλληνικὸν Ὀρθόδοξον Κοινὸν τῆς Νήσου ἀγανάκτησιν καὶ ὀργὴν κατὰ τῆς πλειονότητος τῶν μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου δι' ὅσα οὗτοι διέπραξαν ἀφόρητα ἀδικήματα ἐπὶ τῇ ἐπισκοπικῇ ἐκλογῇ τῆς Μητροπόλεως Κιτίου.

Πρόσφατα καὶ ἔναυλα, ὡς εἰπεῖν, ὑπάρχουσι τὰ διαπραχθέντα κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου, ἅτινα ἐπιστεύετο ὅτι δὲν θὰ ἐπαναλαμβάνοντο μετὰ τὴν διὰ παντὸς ἀποχώρησιν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Ἱεράρχου σκανδαλοποιοῦ καὶ ταραξίου, ὃν εἶχεν ἀποστραφῇ διὰ τοῦτο τὸ ὀρθόδοξον κοινόν, φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐκτρόπων ἐκείνων καὶ ἡ ἀνοχὴ καὶ μακροθυμία τοῦ κοινοῦ παρεθάρρυναν τοὺς συνεργάτας καὶ συνενόχους αὐτοῦ, ὅπως συνεχίσωσι θρασύτερον καὶ ἰταμώτερον τὴν πολιτείαν ἐκείνην τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐπισκοπικὴν ἐκλογὴν συνεπλέκοντο μετὰ τῆς καλογηρικῆς ἐμπαθείας καὶ ὁ σκανδαλώδης νεποτισμὸς καὶ ἀνέκυψεν ὁ παλαιὸς κομματικὸς καὶ προσωπικὸς ὑστερολογισμός.

Ὅσα διεπράχθησαν ἀδικήματα κατὰ τὴν παροῦσαν ἐπισκοπικὴν ἐκλογὴν ἐπισκιάζουσι τὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς, διότι ἐγένοντο κατὰ τρόπον ἄγροικον ὅλως καὶ χονδροειδῆ καὶ χωρὶς τινος διαφυλάξεως τῶν προσχημάτων καί τινος συστολῆς. Τὰ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν Συνοδικῶν τεθέντα ζητήματα ἦσαν τόσον ἁπλᾶ καὶ κατάδηλα ὥστε καὶ οἱ κοινότατοι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἁπλοϊκώτατα ν' ὁσφαίνωνται περὶ τούτων εὐχερῶς καὶ μετὰ δικαιοσύνης ἀσφαλοῦς, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα αἱ ἀντίθετοι καὶ ἀπροσδόκητοι ἀποφάσεις τῆς πλειονότητος τῶν Συνοδικῶν προὐξένουν ἐκάστοτε εἰς πάντας κατάπληξιν καὶ ἀγανάκτησιν, διότι οὐδεμίᾳ περὶ τῶν κρίσεων τούτων ἐπετρέπετο πλάνη, καὶ μόνον ἐκ προθέσεως καὶ ἐσκεμμένης παραβιάσεως καὶ τῆς στοιχειωδεστάτης δικαιοσύνης παρήγαγον αὐτοὺς εἰς τόσον ἀπονενοημένας κρίσεις καὶ ἀποφάσεις.

Ἡ πολιτεία αὕτη ἐπίμονος καὶ σταθερὰ τῆς πλειονότητος τῶν Συνοδικῶν τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ μέγα σκάνδαλον καὶ ἐκθέτει τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἰς τὴν χλεύην καὶ τὴν καταφρόνησιν τῶν ξένων καὶ ἀλλοθρήσκων, διασύρει δὲ καὶ ἐξευτελίζει μεγάλως τήν τε Ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐθνικὴν τιμὴν τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Νήσου ταύτης, ὁστις ἔχει ὕψιστον καθῆκον νὰ ὑπεραμυνθῇ καὶ τῆς προπηλακιζομένης Ἐκκλησίας του καὶ τῆς διασυρομένης ἐθνικῆς τιμῆς του. Οὐδεὶς, πεποίθαμεν, ὅσον πεπωρωμένην καὶ ἂν ἔχῃ τήν τε θρησκευτικὴν καὶ τὴν ἐθνικήν του συνείδησιν νὰ μὴ ὁμολογῇ ταῦτα καὶ ἀναγνωρίζῃ, εἰ μὴ ἐν τῷ φανερῷ, πάντως ὅμως καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐν τῷ βάθει τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ.

Ἡ πολιτεία αὕτη τῆς πλειονότητος τῶν Συνοδικῶν, ἐνῷ ἐκθέτει αὐτὴν τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν εἰς τὴν χλεύην καὶ τὴν καταφρόνησιν τῶν ξένων, διασαλεύει αὐτὴν τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πολλοῦ πλήθους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ διαφθείρει τὸ πλήρωμα αὐτῆς ὅλον. Ὁ οὐρανοβάμων ἀπόστολος Παῦλος ἔγραφε πρὸς τὸν Τιμόθεον, πρῶτον Ἐπίσκοπον Ἐφέσου:

«... δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον· μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ διδαχὴν αὐτοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν (Β'. α'. 7).

Μεθ' ὅσα διέπραξαν ἐπανειλημμένως καὶ ἐπιμόνως ἀδικήματα κατάφωρα οἱ ἐν λόγῳ ἀρχιερεῖς ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἰδιότητα αὐτῶν ὡς κριτῶν, ἀπέβαλον τὸ κῦρος καὶ τὴν αὐθεντίαν αὐτῶν ἐν τῇ συνειδήσει πάντων τῶν χριστιανῶν καὶ ἀπέβησαν ἄχρηστοι καὶ ἀνωφελεῖς, ἐπὶ πλέον δὲ διέσεισε τὴν ὀφειλομένην εὐλάβειαν πρὸς τὸ ἄξιωμα αὐτῶν καὶ μετ' αὐτοῦ συνεκλόνησαν τὴν πρὸς τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν πίστιν τοῦ πολλοῦ λαοῦ, ὅστις συγχέει τὰ πρόσωπα πρὸς τὰς ὀρχὰς ἐν τῷ πεδίῳ μᾶλλον τῆς ἠθικῆς καὶ δὴ τῆς θρησκείας.

Ὁ κατώτερος κλῆρος κάκιστον ἔχων παράδειγμα τοὺς προϊσταμένους αὐτοῦ ἀντὶ πνευματικοῦ ὁδηγοῦ καὶ ποιμένος τῶν Χριστιανῶν θὰ γένηται λυμεὼν καὶ διαφθορεὺς αὐτῶν καὶ μετὰ τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως ἐπέρχεται ἀσφαλῶς ἀπιστία καὶ ἀνευλάβεια πρὸς πάντα νόμον ἠθικόν, πολλὰ δὲ πλεῖστα τούτων ὑπάρχουσι συμπτώματα, ὥστε νὰ ἐμπνέωσι δίκαιον φόβον εἰς πάσας τὰς εὐσεβεῖς καὶ φιλοπάτριδος τάξεις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς ἀπόψεως ἡ πολιτεία αὕτη τῶν ἐν λόγῳ ἀρχιερέων παραβλάπτει καιριώτατα τὸν Κυπρ. λαόν. Ξενοκρατούμενοι ἐπιδιώκομεν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀποκατάστασιν καὶ μέχρι τοῦ πληρώματος τοῦ χρόνου ἀξιοῦμεν νὰ ἐπιτυγχάνωμεν παρὰ τῶν κρατούντων ἑκάστοτε πλείονας καὶ μείζονας πολιτικὰς καὶ ἀστικὰς ἐλευθερίας καὶ τὰς ἀξιώσεις ἡμῶν ταύτας μηδενίζει ἡ πολιτεία τῶν ἐν λόγῳ ἀρχιερέων, ἥτις ἐμπνέει δικαίως εἰς τοὺς κρατοῦντας ἀμφιβολίαν καὶ δυσπιστίαν πρὸς τὴν ἱκανότητα ἡμῶν, ὅταν οἱ ἀνώτατοι Ἐκκλησιαστικοὶ ἄρχοντες φωρῶνται τόσον σκαιῶς ἀδικοῦντες καὶ ἀσεβοῦντες πρὸς τὰ δίκαια καὶ τὰ νόμιμα τῆς ἰδίας Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῆς.

Εἶνε θλιβερώτατον γεγονὸς ὅτι οἱ ξένοι ἄρχοντες διὰ τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀντιλήψεως τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς διὰ τῶν δικαστηρίων αὐτῶν ἀμερολήπτου καὶ ἀδιαστόλου ὁπονομῆς αὐτῆς ἐθίζουσι καὶ διδάσκουσι τὸν Κυπρ. λαὸν ἐμπράκτως καὶ παραδειγματικῶς τὸ δίκαιον, ἐνῷ οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ τοῦ Θεοῦ οἰκονόμοι ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τῆς γνωστῆς πολιτείας αὐτῶν κατυστρέφουσιν ὅ,τι ἀγαθὸν δημιουργεῖ ἐν τῷ τέπῳ τούτῳ ἡ ξενοκρατία—εἶνε ὀδυνηρὰ τοῦτο καὶ πικρὰ ἀλήθεια.

Πολλὰ καὶ βαρέα ἐλέχθησαν ἄλλοτε ἀπὸ δικαστικῆς ἕδρας περὶ γενικῆς διαφθορᾶς τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν μικρῶν καὶ ἀσημάντων ἐλευθεριῶν αὐτοῦ, καὶ ἡ παροῦσα ἐπισκοπικὴ ἐκλογὴ καὶ ἡ προηγηθεῖσα ἀρχιεπισκοπικὴ παρέχουσι [illegible] μὴς πρὸς κατηγορίας καὶ κατακρίσεις τοῦ Κυπρ. λαοῦ, ἐπὶ τῇ διαφθορᾷ, ἐνῷ πράγματι ἡ διὰ δωροδοκίας διαφθορὰ τῶν συνειδήσεων εἶνε ἔγκλημα συχνότατον καὶ εἰς τὰ μᾶλλον πεπολιτισμένα καὶ δημοκρατούμενα ἔθνη. Παρὰ παντὶ λαῷ ἡ ἔνοχος ἀπαντῶσι στοιχεῖα ἀσυνείδητα καὶ πεπωρωμένα ἢ στοιχεῖα ἁπλοϊκά, ἀφελῆ καὶ μὴ συναισθανόμενα τὴν τιμὴν καὶ τὸ καθῆκον αὐτῶν ὡς προσώπων καὶ ὡς πολιτῶν. Ὅπως ἄλλαχοῦ καὶ παρ' ἡμῖν, διαπράττονται δυστυχῶς ἐκβιασμοὶ καὶ παραπλανήσεις συνειδήσεων δι' ἀπειλῶν, ἐκφοβισμῶν ἢ δωροδοκίας· τὸ κακὸν ὅμως δὲν ἔχει τοσαύτην ἔκτασιν ὥστε νὰ δικαιολογῆται τὸ παράπαν ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ καθολικῆς διαφθορᾶς τοῦ λαοῦ.

Τὸ μέγα τοῦ λαοῦ σῶμα ὑγιαίνει, εὐτυχῶς, καὶ ὀργᾷ πρὸς πᾶσαν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν, περικαθάρματα δὲ μόνον καὶ ὑποστάθμη κοινωνικὴ ὑπόκεινται εἰς κακοήθεις ἐπηρεασμούς, δι' οὓς μᾶλλον ἀξιοκατάκριτοι καὶ κατάπτυστοι εἶνε οἱ ἐπηρεάζοντες καὶ διαφθείροντες τὰς συνειδήσεις τοῦ πολλοῦ πλήθους.

Φρίκην ὅμως θὰ ἐπροξένει εἰς πάντας ἡ ἀποκάλυψις τῆς πηγῆς καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς διαφθορᾶς συνειδήσεων διὰ χρυσίου κατὰ τὴν προκειμένην ἐπισκοπικὴν ἐκλογήν.

Μέγιστος ἐκ τούτων ἐπικρέμαται κίνδυνος κατά τε τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως ἐφόσον προϊστανται ταύτης παρ' ἡμῖν ἀρχιερεῖς οἷοι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ πλειονότητα καὶ διαπράττοντες τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀδικήματα διασύροντα τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς Νήσου ταύτης.

Πᾶσα περαιτέρω ἀνοχὴ τοιούτων Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων ἀποτελεῖ ἔγκλημα κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ κατὰ τῶν εὐγενῶν καὶ ὑψηλῶν ἰδεωδῶν πάσης μὲν ἀνθρωπίνης κοινωνίας μάλιστα δὲ λαοῦ ἐπιδιώκοντος τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ

Πλὴν τῶν πεπωρωμένων τὴν συνείδησιν τῶν ἀπεμπολούντων ἑαυτοὺς ἀντὶ ὀλίγου ἢ πολλοῦ χρυσίου, τὸ μέγιστον καὶ ὑγιέστατον μέρος τοῦ λαοῦ ὀφείλει ἡνωμένον καὶ ἀδιάσπαστον νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἔρευναν τοσούτων καὶ τηλικούτων σκανδάλων καὶ τὴν ἀποκατάστασιν ἐν αὐτῇ ἡγουμένων ἀξίων καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀποστολῆς αὐτῶν.

Τὴν **Ἐκκλησίαν** ἀποτελεῖ τὸ σύνολον τῶν χριστιανῶν καὶ οὐχὶ οἱ εὐάριθμοι κληρικοὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι οἱ ἀποζῶντες ἐκ τοῦ ἱδρῶτος αὐτῶν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὀφείλει νὰ περιφρουρήσῃ αὐτὸς ὁ λαὸς ἡνωμένος οὐχὶ πλέον κατὰ τῶν ἔξωθεν λύκων ἀλλὰ κατὰ τῶν ποιμένων αὐτοῦ.

«Λίωκε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως (Τιμοθ. Α'.) γράφει πάντοτε τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου του ἐν Ρώμῃ ὀρθῶς καὶ δικαίως προτάσσων τὴν δικαιοσύνην πάσης ἄλλης ἀρετῆς, διότι δικαιοσύνη ἐστὶ πᾶσα συλλήβδην ἀρετή.

Ὁ Κύριος ἡμῶν ἐν ταῖς κρισιμωτάταις ὥραις τῆς ἐπιγείου ζωῆς του καὶ ἐν τῇ μεγίστῃ ἐξάρσει τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του μικρὸν πρὸ τῆς ἐκκινήσεώς του πρὸς τὸν πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων κῆπον αἴρων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πρὸς τὸν οὐρανὸν λέγει οὕτω: «Πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω ἐγὼ δέ σε ἔγνων καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.. (Ἰωάν. ιζ'. 25).

Οὐχὶ ἀσκόπως καὶ τυχαίως ὁ Θεάνθρωπος προσαγορεύει τὸν Πατέρα δίκαιον διότι τῆς δικαιοσύνης ἡ προσηγορία εἶναι περιληπτικὴ τῶν ὑψίστων ἰδιοτήτων τῆς θεότητος, καὶ τὴν δικαιοσύνην ταύτην λακπατοῦσι καὶ ῥαπίζουσιν ἐκεῖνοι οἵτινες εἶνε τεταγμένοι, λειτουργοὶ καὶ διδάσκαλοι αὐτῆς.

Ἀδιάφορον εἰς τὴν Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν τίς ἐκ τῶν δύο ἐπισκόπων θὰ ποιμαίνῃ ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν ἐπισκοπ. περιφέρειαν, ἀφοῦ ἀμφότεροι διακονοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἐνδιαφέρει ὅμως τὰ μέγιστα τὸν Ἱ. κλῆρον καὶ τὸν λαὸν ὅλον ὅσα διεπράχθησαν, διαπράττονται καὶ θὰ διαπράττωνται ἔκτροπα ὑπὸ ἀρχιερέων διασύροντα τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν τιμὴν ~~τοῦ~~ πληρώματος αὐτῆς.

Εὐκταῖον εἶναι ὅπως ἐξευρεθῇ τρόπος ἵνα προσαχθῶσιν οὗτοι ἐνώπιον τῆς κοσμικῆς δικαιοσύνης καὶ διδαχθῶσιν ὅτι ἀποινεῖ καὶ ἀδεῶς δὲν δύνανται νὰ προπηλακίζωσι καὶ λακπατῶσι τὸ στοιχειωδέστατον δίκαιον.

«Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὀνομάζων τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ»

Γράφει ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν διδάσκων ὅτι ἡ ἀδικία εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν σκαιοτάτην μετέρχονται ἀδικίαν Ἐπίσκοποι τοῦ Χριστοῦ καὶ οἰκονόμοι αὐτοῦ!!!

Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ
ΤΟΥ 1918

Τὸ 1917 ἐσημείωσε δύο μεγάλα πολεμικὰ ἀτυχήματα διὰ τοὺς Συμμάχους τῆς Συνεννοήσεως, τὴν ἦτταν καὶ κατάρρευσιν τῆς μετὰ πηλίνων πάντοτε ποδῶν Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τὴν τροπὴν τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ, ἀποβαλόντος ὑ ἐν τὰς 250,000 αἰχμαλώτους καὶ 2.500 τηλεβόλα καὶ τραπέντος ἐν σπουδῇ ἀπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ ἐδάφους κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Ἰσόντζο εἰς 100 μίλια ὄπισθεν ἐντὸς τῆς Ἰταλικῆς χώρας, ὅπου μετὰ βραχὺν σταθμὸν παρὰ τὸν ποταμὸ Ταλιαμέντο ἠναγκάσθη εἰς νέαν ὑποχώρησιν πρὸς τὸν νοτιώτερον ποταμὸν Πιάβε, καὶ ἐκεῖ ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ διὰ τῆς ταχείας ἀφίξεως ἐκ Γαλλίας μεγάλων ἀγγλογαλλικῶν ἐπικουριῶν.

Μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν δύο Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν ἀπὸ τοῦ Ἀνατολικοῦ ἢ Ρωσικοῦ μετώπου, ἀπαχλοῦντος τὸ ἦμισυ τῶν πλεμικῶν δυνάμεων, ἦτο βεβαιον ὅτι κατὰ τὴν ἔαρινὴν ἐκστρατείαν τοῦ 1918 μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεων αὐτῶν θὰ ἐπίπτωχνιζε κατὰ τοῦ Δυτικοῦ καὶ τοῦ Ἰταλικοῦ μετώπου, καὶ οἱ πρὸς τοῦτο παρασκευαὶ καὶ μετοφοραὶ ἐπιβεβαιοῦντο ὑπὸ τῶν εὐτόλμων ἀεροπόρων τῆς Συνεννοήσεως ποιουμένων τολμηροτάτας κατοπτεύσεις πολὺ μακρὰν ἐντὸς τῶν ἐχθρικῶν χωρῶν, καὶ οἱ Σύμμαχοι συντόνως καὶ δραστηριώτατα παρεσκευάζοντο πρὸς νικηφόρον ἀπόκρουσιν τῆς ἀναμενομένης ἀποφασιστικῆς, ἴσως, ἐπιθέσεως καὶ διὰ τὴν ὁποίαν τὸ Συμμαχικὸν Ἐπιτελεῖον προτίθε μάλιστα καὶ τὸν τόπον τῆς κατοπτεύσεως αὐτῆς πρὸς τὸ Ἀρρᾶς τῆς Βορείου Γαλλίας καὶ κατὰ τοῦ Βρεττανικοῦ ἰδ.α μετώπου.

Τρόντι τῇ 5 30 π. μ. τῆς Πέμπτης 8)21 Μαρτίου μετὰ τῆς εἰρηνῆς ἰσημερίας βαρύτατος καὶ σφοδρότατος βομβαρδισμὸς συνεκλόνησε τὴν γῆν καὶ τὸν αἰθέρα ὑπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ ἐκτεινόμενος ἀπὸ τῆς περιοχῆς τοῦ Ἀρρᾶς μέχρι καὶ πέραν ἔτι τοῦ Σαὶν Κεντὶν πρὸς νότον ἐπὶ μετώπου δηλ. 55περίπου μιλίων.

Τὸ βάρος μεθ' οὗ ἐγένετο τὸ πλῆγμα, γρύφει, ὅ εἰς τὸ μέτωπον ἀντιποιητὴς τῶν «Ταίμ», δύναται νὰ κριθῇ ὅτι 40 περίπου γερμανικαὶ μεραρχίαι ἦτοι 500,000 ἀνδρῶν, συμπεριλαμβάνουσαι καὶ 4 μεραρχίας τῆς διαπρεποῦς Πρωσσικῆς φρουρᾶς, ἀναγνωρισθεῖσαι ὡς ἐνεργοῦσαι κατὰ τοῦ Βρεττανικοῦ μετώπου.

Εἰς ἓν τμῆμα τοῦ μετώπου τούτου οὐχὶ ὀλιγώτεραι τῶν 17 μεραρχιῶν ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐρριφθησαν [illegible] ὅλων καὶ ἐκεῖθεν μέχρι τοῦ ποταμοῦ Οὐάζ, τὸ βάρος δὲ τῆς ἐπιθέσεως συνεκεντροῦτο τὸ καθ' ὡρισμένων τομέων. Κατὰ τὸ βόρειον ἄκρον τῆς ἐπιθέσεως, κάτωθεν τοῦ τομέως Κρουαζὶλ 17 μεραρχίαι διετέθησαν ἐπὶ μετώπου 20,000 ὑαρδῶν, ἡ δὲ ἐπίθεσις ἐντεῦθεν ἦτο ὀλιγώτερον σφοδρά. Ἐπειτα νοτιώτερον τοῦ κυρίου μετώπου Καμβραὶ ὑπερογκοι ἀριθμοὶ στρατοῦ ἐχρησιμοποιοῦντο πάλιν. Ἐν ὅλῳ ὑπολογίζεται ὅτι τὸ τρίτον τῶν Γερμανικῶν πολεμικῶν δυνάμεων διετέθη κατὰ τοῦ Βρεττανικοῦ τμήματος τοῦ Γαλλικοῦ μετώπου. Εἰς μέγα μέρος τοῦ μετώπου οἱ Γερμανοὶ διέθεσαν κατὰ μέσον ὅρον ἓν τηλεβόλον ἀνὰ 12—15 ὑάρδας πλὴν πολυαρίθμων ὅλμων χαρακωματικῶν, οἵτινες ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς ἀποκοπὴν τῶν συρματοπλεγμάτων.

Ὁ βομβαρδισμὸς κατὰ τὴν ἐπίθεσιν ταύτην ἐγένετο ὁ ἀφοδρότατος πάντων δι' ὅλου τοῦ μέχρι τοῦδε πολέμου, καὶ τὸ βάθος εἰς ὃ ἐβάλλοντο βλίδες ἦτο ἀπαραδειγμάτιστον, διότι ἔφθανον καὶ ἐπέσκηπτον αὗται ὄπισθεν τοῦ Βρεττανικοῦ μετώπου εἰς ἀπομεμακρυσμένας πόλεις καὶ κώμας καὶ ἀνὰ τὴν ὑπαιθρον, αἵτινες μόνον διὰ τηλεβόλων ἐκτάκτου βλητικῆς δυνάμεως καὶ ἀουνήθους διαμετρήματος θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προσβληθῶσιν.

Ἐν συνόλῳ ἐγένετο ἡ μεγίστη συγκέντρωσις πυροβολικοῦ ἐξ ὅσων εἶναι γνωσταί.

Κατὰ τὴν πρώτην ὥραν τοῦ βομβαρδισμοῦ ἐβάλλοντο ἀπὸ τῶν ἐχθρικῶν γραμμῶν πολυπληθεῖς ἀεριόγονοι βλίδες κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς γραμμῆς εἰς τε τὰ χαρακώματα καὶ ὅπου ἰδίᾳ ἐπειθέντο αἱ θέσεις τοῦ Βρεττανικοῦ πυροβολικοῦ ἢ ἄλλα σημεῖα σημαντικά. Τινὲς τῶν βρεττανῶν πυροβολητῶν ἐχειρίζοντο τὰ τηλεβόλα ἐπὶ 4 ὥρας φέροντες προσωπίδας, καὶ τὸ πεζικὸν εἰς τινας θέσεις ἔφερε τοιαύτας ἐπὶ 8 ὥρας.

Ἡ ἐπικρατήσασα πυκνὴ καὶ ἐκτεταμένη ὁμίχλη ἐπέτρεψεν εἰς τὰ γερμανικὰ πεζικὸν νὰ προσεγγίσῃ ἀθέατον καὶ οἱ φαλιδοφόροι νὰ ἀποκόψωσιν ἀβλαβεῖς μέγα μέρος τῶν συμμαχικῶν συρματοπλεγμάτων μεθ' ὃ κατὰ κύματα ἀλλεπαλλήλα καὶ ἀκάθεκτα ἐπήρχοντο τὰ γερμανικὰ στρατεύματα, ἀψηφοῦντα τὸν θερίζοντα αὐτὰ θάνατον ἀπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν πολυαρίθμων τοχυβόλων καὶ τῶν ἐπαναληπτικῶν τουφεκίων.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν 8)21 οἱ Γερμανοὶ ἐπήνεγκον δύο κοιλώματα εἰς τὰς βρεττανικὰς γραμμάς, τὸ ἓν πρὸς Β. εἰς τὸν τομέα Κρουαζίλ, καὶ τὸ ἕτερον πρὸς Ν. εἰς τὸν τομέα Σαὶν—Κεντὲν ἐνῷ τὸ κέντρον ἀντίστη καλῶς. Ἡ νὺξ μεταξὺ 8)21 καὶ 9)22 ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς ἤρεμος, καὶ τοῦτο διότι ὁ ἐχθρὸς μετὰ τὴν αἱμορραγίαν τῆς ἡμέρας ἀντικατέστησε τὰς δεκατεθείσας 40 μεραρχίας τῆς γραμμῆς διὰ 40 ἄλλων μεραρχιῶν τῆς ἐφεδρείας.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἠμύνθησαν αἱ βρεττανικαὶ 3η περὶ τὸ Κρουαζὶλ καὶ ἡ 51η δέκα χιλιόμετρα νοτιώτερον, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καμβραὶ—Παμπὼμ καὶ ἀμφότεραι αὗται ἀνέκρουσαν εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα ἤτοι εἰς τὴν 3ην στρατιάν, ἥτις ἀντέστη ἰσχυρότερον ἢ ἡ δεξιὰ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ στρατεύματος τῆς 5ης στρατιᾶς. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτης ὁ ἐχθρὸς ἤρατο μεγάλην ἐπιτυχίαν, ῥήξας αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Σαὶν—Κεντὲν μέχρι πέραν τῆς γραμμῆς Τερνὶὲ—Σαὶν—Σιμὼν ἤτοι ἐπὶ τῆς διώρυχος Κροζά. Τῇ 23η Γαλλικὰ συντάγματα ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Φαιγιδλὰ ἐπῆλθον εἰς ἐπικουρίαν τῆς στρατιᾶς ταύτης καὶ ἠδυνήθησαν νὰ φράξωσι τὸ διανοιγὲν ἐπὶ τῆς γραμμῆς ῥῆγμα, προλοβόντες καταστροφὴν ἀνεπανόρθωτον.

Ἐπὶ δέκα ὅλας ἡμέρας μετά τινων σποραδικῶν διολειμμάτων ὁ ἀγὼν ἐξηκολούθησεν ἀδιάπτωτος καθ' ὃν τὰ Συμμαχικὰ στρατεύματα ἡρωϊκῶς ἀντιτισσόμενα καὶ προξενοῦντα ὑπερόγκους ἀπωλείας εἰς τὸν ἐχθρὸν ἐνέδιδον ἑκάστοτε πρὸ τῆς ἀνωτέρου ὑπεροπλίας τοῦ ἐχθροῦ διυσφορβητοῦντες τὸ ἔδαφος πρὸς αὐτοὺς ἐρωμενέστατα κατὰ σπιθαμήν.

Τὸ ἐχθρικὸν πεζικὸν εἶχε προελάσῃ τόσον ἐσπευσμένως ὥστε τῇ 17)30 Μαρτίου ἔδυνατο νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐπιθεσίν του ἄνευ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ βαρέως πυροβολικοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἔσχε τὸν ἀναγκαῖον χρόνον πρὸς μετακίνησιν καὶ ἐγκατάστασιν εἰς τὰς νέας θέσεις του. Ὁ ἀγὼν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐγένετο σφοδρότατος κατὰ τοῦ δεξιοῦ τῶν βρεττανῶν ὅπου ἀνεμίγνυντο ἤδη μετὰ τῶν κατωθουμένων γαλλικῶν [illegible] Αἱ δυνάμεις [illegible] τοῦ μετώπου [illegible] ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐρριφθησαν μέχρι πέραν τῆς γραμμῆς Τερνὶὲ—Σαὶν—Σιμὼν ἤτοι ἐπὶ τῆς διώρυχος Κροζά. Τῇ 23η Γαλλικὰ συντάγματα ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Φαιγιδλὰ ἐπῆλθον εἰς ἐπικουρίαν τῆς στρατιᾶς ταύτης καὶ ἠδυνήθησαν νὰ φράξωσι τὸ διανοιγὲν ἐπὶ τῆς γραμμῆς ῥῆγμα, προλοβόντες καταστροφὴν ἀνεπανόρθωτον.

Ἐπὶ δέκα ὅλας ἡμέρας μετά τινων σποραδικῶν διολειμμάτων ὁ ἀγὼν ἐξηκολούθησεν ἀδιάπτωτος καθ' ὃν τὰ Συμμαχικὰ στρατεύματα ἡρωϊκῶς ἀντιτισσόμενα καὶ προξενοῦντα ὑπερόγκους ἀπωλείας εἰς τὸν ἐχθρὸν ἐνέδιδον ἑκάστοτε πρὸ τῆς ἀνωτέρου ὑπεροπλίας τοῦ ἐχθροῦ διυσφορβητοῦντες τὸ ἔδαφος πρὸς αὐτοὺς ἐρωμενέστατα κατὰ σπιθαμήν.

Τὸ ἐχθρικὸν πεζικὸν εἶχε προελάσῃ τόσον ἐσπευσμένως ὥστε τῇ 17)30 Μαρτίου ἔδυνατο νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐπιθεσίν του ἄνευ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ βαρέως πυροβολικοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἔσχε τὸν ἀναγκαῖον χρόνον πρὸς μετακίνησιν καὶ ἐγκατάστασιν εἰς τὰς νέας θέσεις του. Ὁ ἀγὼν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐγένετο σφοδρότατος κατὰ τοῦ δεξιοῦ τῶν βρεττανῶν ὅπου ἀνεμίγνυντο ἤδη μετὰ τῶν κατωθουμένων γαλλικῶν [illegible] Αἱ δυνάμεις [illegible] τοῦ μετώπου [illegible] ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐρριφθησαν μέχρι πέραν τῆς γραμμῆς Τερνὶὲ—Σαὶν—Σιμὼν ἤτοι ἐπὶ τῆς διώρυχος Κροζά. Τῇ 23η Γαλλικὰ συντάγματα ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Φαιγιδλὰ ἐπῆλθον εἰς ἐπικουρίαν τῆς στρατιᾶς ταύτης καὶ ἠδυνήθησαν νὰ φράξωσι τὸ διανοιγὲν ἐπὶ τῆς γραμμῆς ῥῆγμα, προλοβόντες καταστροφὴν ἀνεπανόρθωτον.

Ἐπὶ δέκα ὅλας ἡμέρας μετά τινων σποραδικῶν διολειμμάτων ὁ ἀγὼ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Ἐπαναλαμβάνοντες τὴν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Σ. Κοινοῦ περιττὸν ἴσως εἶναι νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν ἄκραν δυσχέρειαν τῶν περιστάσεων ὑφ' ἃς πράττομεν τοῦτο. Πεποίθαμεν ὅμως ὅτι παραμένει καὶ θὰ παραμένῃ ἀδιάσειστος ἡ κοινὴ ἀντίληψις περὶ τῶν σπουδαιοτάτων ζητημάτων τὴν ὁποίαν ἡδραίωσε καὶ ἐκράτυνεν ἡ ἐξέλιξις τῶν μεγάλων συμβεβηκότων, ὥστε οἱ Πανέλληνες ν' ἀποβλέπωμεν μετὰ δικαίας αἰσιοδοξίας εἰς τὸ ἐθνικὸν μέλλον ἡμῶν. Ἡ θεία Πρόνοια ἡ διασώσασα τὴν φυλήν μας ἀπὸ μυρίων καὶ μεγίστων κινδύνων σώζει καὶ πάλιν ἡμᾶς ἐπιφυλάσσουσα λαμπρὸν μέλλον ἐθνικόν.

Τὸ φύλλον θὰ ἐκδίδωται ἀκέραιον πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐξαμήνου καθυστερήσεως εἰς τοὺς συνδρομητὰς ἡμῶν.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Τὴν π. Κυριακὴν ἐγένοντο ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὰ διάφορα ἐκλογικὰ κέντρα ἡ ἐκλογὴ διὰ ψηφοδελτίων τῶν γενικῶν ἀντιπροσώπων ἐν ὅλῳ 36, οἵτινες μετὰ τῶν συνοδικῶν καὶ τῶν ἀπὸ ἀξιώματος κληρικῶν θὰ ἀποτελέσωσι τὴν ἐκλογικὴν συνέλευσιν πρὸς ἐκλογὴν Μητροπολίτου Κιτίου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δὲν ἐξέκλινε τῆς πορείας καὶ πολιτείας αἵτινες κατέπληξαν δσους ἠγνόουν τὴν εἰκοσιτριετῆ ἄδοξον δρᾶσιν του ὡς Μητροπολίτου Κυρηνείας.

Ὡς προέδρους τῶν καλπῶν διώρισεν ἐσκεμμένως καὶ ἐπιμελῶς τροφίμους τοῦ ἐν Λάρνακι καλογηροκομματικοῦ χαλκείου τοῦ ἀπελθόντος ἀφ' ἡμῶν καὶ ἐπιβάντος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Ὅσα ἐγένοντο ἔκτροπα κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν εἰδικῶν ἀντιπροσώπων ἐπανελήφθησαν περισσότερα καὶ χειρότερα κατὰ τὰς τῶν γενικῶν τοιούτων.

Ἐκ τῶν φερομένων ὡς ἐπιτυχόντων 18 εἶνε κεκηρυγμένοι ὑπὲρ τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι ὑπὲρ τοῦ χωρεπισκόπου Σαλαμῖνος ἤτοι ὑπὲρ τοῦ πρώτου 6 τῆς πόλεως Λεμεσοῦ, 5 τοῦ τμήματος Λευκάρων, 4 τοῦ τῆς Ἀραδίππου καὶ 3 τῶν Πολεμιδίων· ὑπὲρ τοῦ δευτέρου δὲ τῶν ἡνωμένων πόλεων Λάρνακος καὶ Σκάλας 6, τοῦ Τμήματος Κοιλανίου 6 καὶ τοῦ Καλοῦ Χωρίου 6.

Ἡ ἔκτροπος καὶ ἔκθεσμος πολιτεία τῆς ἐν λόγῳ συνοδικῆς πλειονοψηφίας ἐνεθάρρυνε τὴν εὐνοουμένην μερίδα ὅπως διαπράξῃ πᾶν ἀθέμιτον, μετὰ τῆς βεβαιότητος ὅτι θὰ τύχῃ τοῦ συνοδικοῦ κύρους καὶ ἀναφέρονται πρωτοφανῆ διὰ τοῦτο ἔκτροπα.

Οἱ ἀντίθετοι ὀφείλουσι βεβαίως νὰ καταγγείλωσι πάντα ταῦτα πρὸς τὴν Σύνοδον οὐχὶ ἵνα τύχωσι δικαιοσύνης—ὅπερ ἀδύνατον—ἀλλ' ἵνα αὐξήσωσι τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν, ὑφ' ὃ θὰ συντριβῇ ἡ πλειονότης αὕτη.

Χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι τὰ παρασιτικὰ τῆς Συνοδικῆς πλειονότητος δημοσιογραφικὰ ὄργανα ἐπιδεικνύουσι μεγαλειτέραν συστολὴν τῶν πατρώων αὐτῶν, διότι τὰς πράξεις καὶ ἀποφάσεις των δημοσιεύουσιν εἴτε συγκεκαλυμμένας εἴτε διεστραμμένας, πειρώμενα νὰ καλύψωσι τὴν ἀηδῆ γυμνότητα αὐτῶν.

Ἐν καιρῷ θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν συνεχείᾳ τὰ συνοδικὰ ἐγκλήματα κατὰ πάσης δικαιοσύνης ἵνα καὶ οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσιαι συμμερισθῶσι τὴν σφοδρὰν ἀγανάκτησιν πάντων δσοι ἔμαθον ἤδη περὶ τούτων, πρέπει δὲ νὰ ἐκδοθῶσιν ἐν μελαίνῃ βίβλῳ εἰς ἄληστον μνήμην τῆς πρωτοφανοῦς ἴσως καταπτώσεως Ἱερατικοῦ σωματείου, οἷα ἡ παρ' ἡμῖν Σύνοδος, εἰς ἣν πᾶν ἄλλο ἁρμόζει ὄνομα.

Αἱ ἐνστάσεις.

Μέχρι χθὲς ὑπεβλήθησαν ἐνστάσεις κατὰ τῶν ἐκλογῶν τοῦ τμήματος Καλοῦ Χωρίου ὅτι τρεῖς ψηφοφόροι ἐψήφισαν ὡς εἰδικοί, ἀντὶ ἄλλων νομίμως καὶ κανονικῶς ἐκλεγέντων.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ

Τὴν π. Δευτέραν 21ην Μαΐου, βασιλικὴν ἐπέτειον, ἐτελέσθησαν ἐν τῷ γυμναστηρίῳ «Τὰ Παγκύπρια» ἀγῶνες μαθητικοὶ μετὰ τῶν ἐξετάσεων εἰς τὴν γυμναστικὴν τῶν μαθητῶν τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ Διδασκαλείου οἵτινες διεξήχθησαν, ὡς πάντοτε, μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας, ἐπιβεβαιούσης τὴν μετὰ ἀδιαπτώτου ζήλου θεραπείαν τῆς γυμναστικῆς ἐν τοῖς ἀνωτάτοις τούτοις Ἐκπαιδευτηρίοις τῆς Νήσου.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΒΑΡΩΣΙΟΙΣ

Τὴν 20ὴν καὶ 21ην λήγοντος ἐτελέσθησαν οἱ πρῶτοι Ἐπαρχιακοὶ ἀγῶνες ὑπὸ τοῦ ἀρτισυστάτου Συλλόγου Φιλάθλων «Ἐδαγόρας». Τὴν Ἑλλανόδικον Ἐπιτροπείαν ἀπετέλεσαν οἱ κ. κ. Γ. Σ. Ἐμφιετζῆς, Λ. Ε. Δοΐζου, Μ. Α. Σιακαλλῆς καὶ Πολ. Γεωργίου ἐπὶ τῶν ἀγώνων δὲ ἦσαν Ἀλυτάρχης ὁ κ. Μ. Γ. Μιχαηλίδης, Χρονομέτρης ὁ κ. Δ. Δημητριάδης, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Πολ. Παπαδόπουλος καὶ Ἀφέτης ὁ κ. Δημ. Συμεωνίδης, διευθύνων καὶ τοὺς ἀγῶνας τῇ παρακλήσει τοῦ Συλλόγου.

Τῶν ἀγώνων μετέσχον ὑπὲρ τοὺς τεσσαράκοντα, ὧν τινες εὐφήμως γνωστοὶ ἐν τοῖς φιλάθλοις παρ' ἡμῖν κύκλοις καὶ ἄλλοι ἐκ τε τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἐπαρχίας, ἐπιδειξάμενοι λίαν εὐοιώνους ἐπιδόσεις.

Αἱ μαθήτριαι καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Βαρωσίων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν οἰκείων διδασκάλων ἐξετέλεσαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἀσκήσεις σουηδικὰς καὶ χοροὺς ἐθνικούς, σκυταλοδρομίαν δὲ ἐξετέλεσαν τρεῖς ὁμάδες μαθητῶν, ὁμὰς ΣΦ.Ε., ὁμὰς Ἄγγλων στρατιωτῶν καὶ ὁμὰς ἐκ τοῦ χωρίου Φρενάρου. Αἱ δύο τελευταῖαι ὁμάδες ἐξετέλεσαν καὶ διελκυστίνδα, νικησάντων τῶν Ἄγγλων.

ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ

Νικηταὶ ἀνεδείχθησαν οἱ ἀκόλουθοι.

Δρόμος 100 μ. α') Α. Μιχαηλίδης, Γ.Σ.Ε. β'.) Γ. Πρωτοπαπᾶ ἐκ Φρενάρου.

Ποδηλασία. α') Ν. Γεωργίου Γ.Σ.Ε. β') Μ. Τσιρπούρης.

Ἑλληνικὴ δισκοβολία. α') Ι. Γεωργιάδης Γ. Σ. Ε. β') Πρέδ. Παπαδόπουλος.

Δρόμος 1500 μ. α') Κ. Κοσμᾶς, Φρέναρος β') Γ. Δρακούδης Γ Σ Ε

Ἅλμα ἁπλοῦν μετὰ φορᾶς. α') Α. Μιχαηλίδης Γ Σ.Ε. β') Κ. Ἰωαννίδης, Φρέναρος.

Σφαιροβολία. α') Α. Φιλίππου, β') Ι Σηριμίδης.

Δρόμος 110 μ. Α Μιχαηλίδης Γ.Σ Ε. β') Λ. Γεωργιάδης

Ἐλεύθερος ἀκοντισμός. α') Σαβ Σαββιάδης Γ.Σ.Ε. β') Κ. Ἰωαννίδης, Φρέναρος.

Ἅλμα εἰς ὕψος μετὰ φορᾶς. α') Α. Μιχαηλίδης Γ.Σ Ε. Β. Μιχαηλίδης.

Δισθάρι. α') Α. Φιλίππου, β') Γ. Ζαννέτος.

Δρόμος 400 μ. Α. Κουλλαπῆς.

Διαλκυνστίνδα. Ὁμὰς Ἄγγλων στρατιωτῶν *R. S.*

Ἑλληνικὸς ἀκοντισμός. α') Ὀμ. Μιχελλίδης Γ.Σ Ε. β') Κ. Ἰωαννίδης, Φρέναρος.

Δρόμος 800 μ α' Μιχ Πιττάκης, Παραλίμνη, β') Κ. Κοσμᾶς Φρέναρος

Ἅλμα εἰς ὕψος ἄνευ φορᾶς. α') Β Μιχαηλίδης Γ.Σ Ε. Κ Ἰωαννίδης Φρέναρος.

Ἐλευθέρα δισκοβολία. α') Κ. Ἰωαννίδης, Φρέναρος, Πρ. Παπαδόπουλος.

Μαραθώνιος. α') Θ. Κοσμᾶ, Φρέναρος, β') Μιχ. Πιττάκης, Παραλίμνη.

Εἰς τοὺς πρώτους νικητὰς εἰς πάντα τὰ ἀγωνίσματα ἐδόθησαν ἔπαθλα παρὰ σωματείων καὶ διαφόρων πολιτῶν.

ΕΠ[illegible]ΝΕΝ Λ[illegible]ΚΩΣΙΑ

Τὴν π. Κυριακὴν 27 λήγοντος ὑπὸ νεκροφανὲς πάσχων ἀπό τινων ἐτῶν ὁ Ἑλλην. Γυμν. Σύλλογος «Τὰ Παγκύπρια» αἰφνιδίως ἀνέζησε καὶ ἐξετέλεσε μάλιστα καὶ ἀγῶνας Ἐπαρχιακούς, οἵτινες συνεχίσθησαν καὶ χθές, ἐπιφυλασσόμεθα δὲ νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ἀποτελέσματα τούτων ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ, διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ παρόντος πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀνακηρύξεως τῶν νικητῶν. Τῶν ἀγώνων μετέσχον περὶ τοὺς 30 φιλαθλοι.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1918 λήγον τῇ 18)31 Μαρτίου ἡ εἰσαγωγὴ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ 1917 κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἔχει ὡς ἑξῆς:

Εἰσαγωγή.

	1917	1918
	£	£
εἰς εἴδη	247,965	318,389
εἰς χρυσὸν	289	75
	248,254	317,465
ἡ δὲ ἐξαγωγὴ		
εἰς εἴδη	164,574	172,889
	303	205
	164,877	173,094

Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ πρώτου τριμήνου τοῦ 1918 ὑπερέβαλε τὴν τοῦ 1917 κατὰ £ 150,117 ἡ δὲ ἐξαγωγὴ κατὰ £ 57,824.

Ἡ εἰσαγωγὴ δὲ τοῦ πρώτου τριμήνου 1918 ὑπερέβαλε τὴν ἐξαγωγὴν κατὰ £ 34,300.

Σημαντικώτερα εἰσαχθέντα ἤδη εἶναι Βούτυρος 8167, καφὲς 93,153, ἄλευρα 5179 ἀπεστειρωμένα ἐδώδιμα (κονσέρβες) 6,282, ὄρυζα 2418, ζάχαρις 49,777, καπνὸς 6,236, πετρέλαιον 7,486, σιδηρᾶ καὶ χαλύβδινα εἴδη 3,003, μηχαναὶ καὶ ἐξαρτύματα τούτων 4,240, βαμβάκινα νήματα 23 582, βαμβάκινα ὑφάσματα 46,573, Ῥῶποι (ψιλικὰ) 7,589, μεταξωτὰ 2,037, μάλλινα 6,080, εἴδη ἐκ δέρματος 6,342 δέρματα καὶ καττύματα (πάτοι) 4,801, πυρεῖα 7,795, σιγαρόχαρτον 2,110, σάπων 8,793, γραφικὴ ὕλη 2,526, κυβερνητικὰ καὶ στρατιωτικὰ εἴδη 50,372.

Κυριώτερα δὲ ἐξαχθέντα εἴδη εἶναι ξύλινα καὶ πορτοκάλια 4,483, σταφίδες 28,636, οἰνοπνευματώδη 9,802, οἶνοι 26,308, πατάτες 14,541, καπνὸς κατειργασμένος 25,927, φασίολοι καὶ σήσαμον 16,832, κουκούλια 2,390, λινόσπορος 4,000, ἄλλα διάφορα 25,062.

ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Ὁ λογαριασμὸς τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου κατὰ τὸ λογιστικὸν ἔτος 1917—1918 (ν. ἡ) ἔχει ὡς ἑξῆς:

[illegible]

Ἀπὸ τόκων ἐκ δανείων £ 389.11.2
ἀπὸ κέρδους δανείου σπόρου 1915—1916 » 5,420. 2.6
ἐν ὅλῳ » 5,809.13.8

Τῇ 18)31 Μαρτίου 1917 τὸ κεφάλαιον τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου ἦτο £ 35,413.11.3
καθαρὸν κέρδος κατὰ τὸ ἔτος 1917—1918 ἦτο » 5,819 11.7
Κεφάλαιον τῇ 8)3 Μαρτίου 1918 £ 41,233.3.1

Ἐχορηγήθησαν εἰς τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα ἕκαστι κερδῶν τοῦ 1916—17 £ 503.4.1
Κεφάλαιον τῇ 18)31 Μαρτίου 1918 £ 40,729.19.0.

Τὸ ποσὸν ἐτοποθετήθη ὡς ἑξῆς:

1. Δάνεια εἰς χωρικοὺς δι' ἀρδευτικὰ καὶ δ[illegible]δεὺς £ 661.1.5
2. Δάνεια προσωπικὰ δ.' ἀρδευτικὰ καὶ ἄλλους σκοποὺς £ 1,806.1.1
3. Δάνεια εἰς Δημαρχεῖα πρὸς ὕδρευσιν καὶ ἄλλους σκοποὺς £ 6,637 5.5
4. Δάνειος σπόρος τὸ 1916—17 £ 27,414.17.4
5. Δάνειος σπόρος τὸ 1917—18 £ 37,685.18.7

£ 54,205. 4.4

Ὑπόλοιπον ὀφειλόμενον εἰς Κυβέρνησιν £ 13.475. 5 4
Ἐλικὼν £ 40,729.19-0

Σῖτος, ἀξίας £ 16,000 παρέμεινεν ἀπώλητος εἰς τὰς κυβερνητικὰς ἀποθήκας τῇ 18)31 Μαρτίου 1918 καὶ θὰ τακτοποιηθῇ ἐφ' ὑστέρων

ΑΚΡΙΔΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Ἰσολογισμὸς τοῦ λογιστικοῦ ἔτους λήγοντος τῇ [illegible]3 Μαρτίου 1918.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

Μετρητὰ ἐν Ταμείῳ τῇ 19)1' Ἀπριλίου 1917 £ 4,998-17-0
Ἀπὸ ἀκριδικῶν φόρων £ 21,657-13-5
Ἐπιστροφὴ πληρωμῶν διὰ λογαριασμὸν τῶν ἔργατῶν κ.λ.π. πρὸς καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος £ 65-10-3
Εἰσπράξεις ἀπὸ πωλήσεως σάπωνος *Gyllin* ἀσβέστου, ζημίας ἀρσενικούχου νάτρου καὶ ἐκπτώσεις ναύλων £ 264- 5-2
ἐν ὅλῳ £ 26,986- 6-1

ΠΛΗΡΩΜΑΙ

Πρὸς κατασιροφὴν τῆς ἀκρίδος £ 3,748-3-6
Διὰ χρέη:
Εἰς Δάνειον λιμένος Ἀμμοχώστου καὶ σιδηροδρόμου. £ 2,500-0 8
Ἀνάληψιν φόρων » 1-0-0
Μετρητὰ ἐν ταμείῳ τῇ 18)31 Μαρτίου 1918 £ 20,737 0-7
£ 26,986-6-1

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Α. Ε. Ο ΑΡΜΟΣΤΗΣ μετὰ τῆς Λαΐδης Κλῶσον καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρμοστείου ἀνεχώρησαν χθὲς διὰ τὸ ἐπὶ τοῦ Τροόδου θέρετρον, ὅπου μετὰ τινας ἡμέρας θὰ μεταταθῶσι καὶ τὰ ἀνώτερα κυβερνητικὰ Τμήματα.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ. Σήμερον περὶ ὥραν 5 μ. μ. ἀρχονται αἱ ἐξετάσεις εἰς τὴν γυμναστικὴν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης τῶν μαθητριῶν τούτου καὶ τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Παρθεναγωγείου Ἁγ. Ἀντωνίου.

Ἡ εἴσοδος δι' εἰδικῶν εἰσιτηρίων ἐπιτρέπεται μόναν εἰς τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνας.

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην περὶ ὥραν 9 π. μ. γενήσονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ Νηπιαγωγείου Φανερωμένης, καὶ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τῇ 9 π. μ. αἱ τοῦ Νηπιαγωγείου Ἁγ. Ἀντωνίου καὶ τῇ 10 π.μ. αἱ τοῦ Νηπιαγωγείου Χρυσαλινιωτίσσης.

ΕΝ ΚΤΗΜΑΤΙ Πάφου μετὰ παλλῆς ἐπιτυχίας ἐτελέσθη ἡμερὶς ἐν τῇ Δέσχῃ α «Εὐσέβεια» τῆς ὁποίας μετέσχον καὶ μαθηταὶ τοῦ ἐκεῖ Ἡμιγυμνασίου. Μεταξὺ τῶν ὑπὸ τούτων ποιηθέντων ποιημάτων τῇ ἐντολῇ τοῦ Γυμνασιάρχου ἐνεκρίθη τὸ ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ τῆς Δ' τάξεως κ. Χριστοδούλου Α. Γαλατοπούλου, ὅπερ καὶ ἀπαγγελθὲν κατεχειροκροτήθη καὶ ἐπευφημήθη ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς πολυπληθοῦς συναθροίσεως.

Ἀφιεροῦται εἰς τὸν τελευταῖον ἀεροπόρον Σπῦρον Χάμπαν, φονευθέντα ὡς γνωστὸν κατά τινα ἐναέριον ἐπιδρομὴν πρό τινων μηνῶν κατὰ τοῦ Ναγαρὰ ἐν Προποντίδι.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ π. Κυριακῇ ηὐλογήθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Χριστοφόρου Παΐσίου καὶ τῆς καλλίστης Δεσποινίδος Ὄλγας Σ. Κοντοπούλου.

Οἱ μνηστευθέντες ἄσμενοι θὰ δεχθῶσι τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ τῆς μνηστῆς κατὰ τὴν ἑναρίαν Τριπιώτου.

ΓΑΜΟΙ. Τῇ προπαρελθούσῃ Κυριακῇ ἐν εὐρυτάτῳ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ τῆς διεθνοῦς παρ' ἡμῖν παροικίας ηὐλογήθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐπόπτου τῆς Γεωργίας κ. Προκ Συμεωνίδου καὶ τῆς εὐπαιδεύτου Δεσποινίδος Μαρίας Χριστοφίδου.

Πρὸς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα πᾶσαν οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν.

ΕΚ ΤΡΙΚΩΜΟΥ

Κόρτε Συντάκτα,

Ἡ καταδίκη τοῦ Λιαιῆ Γεωργῆ Χ'' Χιονοῦς, μάστιγος τῆς κωμοπόλεως μας, εἰς ἐπταετῆ εἱρκτὴν ἐπὶ πλοπῇ διὰ ῥήξεως ἀνεκούφισε πάντας. Σημειωτέον ὅτι κυριώτεροι μάρτυρες ἐγένοντο οἱ δύο υἱοί του εἰς οὓς ἀνεκοίνωσε τὴν πρᾶξιν του τὴν πρωΐαν εἰς τὸ ἕνα καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα εἰς τὸν ἕτερον.

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ἐπειδὴ διεδόθη καὶ διαδίδεται ὅτι ὁ Ἁγ. Κυρηνείας δὲν φροντίζει διὰ τὴν Ἐμπορ. Σχολὴν Πεδουλᾶ, χάριν τῆς ἀληθείας διαβεβαιοῦμεν ὅτι ἐπλήρωσεν ἡ Α. Πανιερότης πρὸς τῇ προσωπικῇ συνδρομῇ του ἐκ £ 5.0.0 καὶ τὴν ἀπὸ διετίας καθυστερουμένην συνδρομὴν τῆς Μητροπόλεως πρὸς τὴν Σχολὴν ἐκ £ 30.0.0.

Πάντοτε μετὰ πατρικοῦ διαφέροντος παρακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν τῆς Σχολῆς ἐνθαρρύνων ἡμᾶς εἰς τὸ φιλόπολι ἔργον ὅπερ ἀνελάβομεν καὶ παρέχων τὰς πολυτίμους συμβουλάς του.

Ἐν Πεδουλᾷ 25 Μαΐου 1918.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

Χρύσανθος χ'' Ἰωάννου
Γεώργ. Ι. Μαραγκὸς
Ἐλευθέριος Καμινάρ[illegible]ης
Σοφοκλῆς Δριτόπουλος.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ κατάστασις παραμένει πάντοτε ἡ αὐτὴ καὶ αἱ ἐκεῖθεν εἰδήσεις ὑποκείμεναι εἰς λογοκρισίαν αὐστηράν.

Δι' ἡμᾶς ἀρκεῖ ὅτι γνωρίζομεν ἤδη ὅτι εἰς τὸν Μητροπολ. Θρόνον Ἀθηνῶν ἀνεβιβάσθη ὁ τέως Μητροπολίτης Κιτίου κ. Μελέτιος Μεταξάκης ὑπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις καὶ ἔκτοτε ἡ διαφήμισις περὶ αὐτοῦ πληροῖ τὸν ἑλλαδικὸν τύπον.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἡ μετὰ πρωτοφανοῦς μεγέθους καὶ ἐντάσεως διεξαγομένη ἐν Γαλλίᾳ ἐπίθεσις τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ κατὰ τῶν Ἀγγλογάλλων ἀρξαμένη ἀπὸ τῆς 8)21 Μαρτίου μετὰ τῆς ἀπαρινῆς ἰσημερίας ἐξακολουθεῖ ἀδιάπτωτος μετὰ βραχέων διαλειμμάτων.

Ἀμυνόμενοι καὶ ἐπιτιθέμενοι μάχονται μετὰ λύσσης πεπεισθέτες ὅτι ἡ προκειμένη μάχη πρόκειται ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου καὶ τὴν τύχην τοῦ κόσμου.

Οἱ Γερμανοὶ διατηροῦντες πάντοτε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐπιθέσεως, ἐνεργοῦσιν ἐπὶ μέτωπον 130 περίπου μιλίων ἀπὸ βορρᾶ, ἐν Ὄπρ, πρὸς νότον εἰς Ῥέμους πλήττοντες εἰς διάφορα σημεῖα μετὰ πεπυκνωμένων καὶ ὑπερόγκων δυνάμεων, καὶ κατορθοῦντες, παρὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν τῶν Ἀγγλογάλλων νὰ κερδαίνωσι καὶ κρατῶσι νέον ἔδαφος κατευθυνόμενοι κατὰ τῶν Παρισίων ἢ τῆς Ἀμιένης, μεγάλου κέντρου συγκοινωνιῶν.

Οἱ Ἀγγλογάλλοι κρατερώτατα καὶ ἡρωϊκώτατα ἀμυνόμενοι εἴτε ἀναχαιτίζουσι τὸν ἐφορμῶντα ἐχθρὸν ἢ καὶ ἀπωθοῦσιν αὐτὸν ἀνακτώμενοι τμήματα τοῦ κατακτωμένου ἐδάφους των. Αἱ τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις ὑπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις μεταδίδονται σὺχὶ σαφεῖς καὶ ἀπηκριβωμέναι, οὐδὲ εἶναι δυνατὸν ἀπὸ τούτων νὰ συναγάγωμεν λεπτομερείας ἱκανὰς πρὸς παράστασιν τῆς καταστάσεως ἀκριβεῖς.

Αἱ προελάσεις τῶν Γερμανῶν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῶν Ἀγγλογάλλων κατεχομένου ἐδάφους κυμαίνονται καθ' ἑκάστην, καὶ τὸ μέτωπον ἀπὸ Ὄπρ μέχρι Ῥήμων παρουσιάζει πολλὴν ἀνωμαλίαν. Οἱ Γερμανοὶ ἀνέκτησαν, ὁπωσδήποτε τὸ ἀπολεσθὲν ἔδαφος κατὰ τὰς μάχας τοῦ Σόμ καὶ Καμβραὶ κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας τοῦ 1916 καὶ ἐπὶ πλέον ἔχουσι βάλει πόδα παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν Μάρνη καὶ Οὖρκ, ὅπου εἶχον φθάσει κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1914 καὶ ὁπόθεν ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσι ἀνατολικώτερον παρὰ τὰς βορείας ὄχθας τοῦ Αἶν, παραποτάμου τοῦ Σηκουάνα.

Ἡ προσοχὴ ὅλη ἀμφοτέρων τῶν ἐμπολέμων Συμμαχικῶν ὁμάδων εἶνε προσηλωμένη ἐν Γαλλίᾳ, διότι ἐκεῖ κυρίως δικυβεύεται ἡ τύχη τοῦ πολέμου, πάντα δὲ τἄλλα μείωπα ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν τῇ Βαλκανικῇ, ἐν Μεσοποταμίᾳ καὶ ἐν Παλαιστίνῃ εἴτε ἠρεμοῦσιν ἀδρανοῦντα εἴτε περιορίζονται εἰς ἀσημάντους τοπικὰς ἐπιχειρήσεις, οὐδεμίαν ἀσκούσας ἐπιρροήν, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἔκβασις των, ἐπὶ τῆς τελικῆς ἐκβάσεως τοῦ ὅλου πολέμου.

Ἡ ἡρωϊκὴ καὶ ἀκαμπτος τῶν συμμάχων ἄμυνα, δι' ἧς ἀναχαιτίζεται ἡ χειμαρρώδης τοῦ ἐχθροῦ ὁρμὴ θεωρεῖται ὑπὸ τῶν πολεμικῶν ἀνταποκριτῶν τῶν Συμμάχων ὡς προοίμιον μεγάλης τοιούτων ἐπιθέσεως κατὰ τῶν ἐπελαυνόντων Γερμανῶν καὶ τὰ ἀρχηγεῖα αὐτῶν εἶνε αἰσιόδοξα.

SUN INSURANCE OFFICE
LONDON ESTABLISHED 1710
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀσφαλίζει ἐν Κύπρῳ σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν ἀσφαλίστρων.

Οἱ κατὰ τόπους Πράκτορες διευθετοῦσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλιζομένων μετὰ ταχύτητος καὶ ἐλευθεριότητος.

Κεφάλαιον καὶ ἄλλα ποσὰ πληρωθέντα Λιρ. 3,389,505
Κεφάλαιον ἀξιήτητον » 1,920,000
Σύνολον κεφάλαιον » 5,309,505

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν των ἢ ν' ἀσφαλίσωσι τὰς ἀσφαλείας των παρακαλοῦνται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι Γραφεῖον μου ἢ εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπρόσωπόν μου κ. Σ. Κ. Χαββίδην.

Πράκτωρ ἐν Κύπρῳ
Κ. Σ. ΚΡΑΜΒΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος	τὸ κοιλὸν	γρ. 80—90
Σῖτος Αἰγυπτιακὸς	»	»
Κριθὴ	»	» 24— 30
Βρόμη	»	»
Ὄροβος	»	» 70— 80
Ἄνισον	ἡ δκᾶ	» 21— 23
Λινόσπορος	»	» 4—5
Κουκκία ξηρὰ	»	» 4
Σταφίδες μαῦραι	»	» 4½
» βραστὰι	»	» 4—5
Γεώμηλα γαλλικὰ	»	» 3
Κρόμμυα	»	» 1
Ἔλαια ἐντόπια	ἡ λίτρα	» 75
Βάμβαξ	»	» 90
Οἶνοι	τὸ γομάρι	»270—280
Κουμανδαρία	»	»400—450
Ρακὴ σούμα 20 β.	ἡ δκᾶ	» 8

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα Αἰγύπτου	ὁ σάκκος	γρ. 480
Σάκχαρον	ἡ δκᾶ	» 16
Σάπων	»	» 32
Καφὲς	»	» 26— 35

Τύποις «Λευκωσίας»
Πετρίδου καὶ Νικολάου.